

आम सं. ८८ (२०५३) तिथि सं. २५०६
विहार संवत् २०३४ वीणे मागष्य

५६-४६ मुं

प. पू. श्री विहानंदज्ञ भ. सा.

(राग धर्मीनी लोरी)

अनुभव मित्तं भिलायहे माङ्कं,

श्याम सुंदर वर मेरा रे (अनु.)

शियल इगा पिया लंग रमुंगी,

शुणु मालुंगी मे तेरा रे

रान गुलाल ग्रेम धीचकारी,

शुची श्रद्धा रंग लेरा रे (अनु.)

पांच भिथ्यात निवार धड़ंगी भें,

संवर वेश लवेरा रे,

विहानंद जैनी लोरी भेदत,

बहुरी न लोय भव इरा रे (अनु.)

(गानुधान टाईटल पेज २ उपर)

प्रकाशक : श्री जैन आत्मानंद सभा-भावनगर

पुस्तक : ८०]

मार्च : १९८३

[अंक : ५

—: અનુક્રમણીકા :—

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	મોસમ અગારો કા	શ્રી નીરજ	૭૭
૨	તીન સંદેશ	—	૭૮
૩	અહિસા	શુરુ નાનક	૭૮
૪	સમયતાથી અઝુમો	પં. પ્ર. શ્રી ભદ્રગુજાત વિજયલુ ગણિવર્ય	૭૬
૫	જૈન ધર્મની આળપોથી	પં. પૂર્ણાનન્દવિજય (કુમારશ્રમણ)	૮૫
૬	ચીમનવાલ બટુકભાઈ શાહનુ પ્રેરણાદાથી જીવન	—	૮૪
૭	ભાવનગરમાં શ્રી એ. જૈન સેવા સમાજ દ્વારા સહીયારો પ્રયાસ	કૃતિંકુમાર ગીરધરવાલ	૮૬
૮	પંડિત બીચરદાસ	—	૮૭
૯	ગત સૈકાની ધર્મ પ્રવૃત્તિ	કુમારપાળ દેસાઈ	૮૮
૧૦	સં. ૨૦૩૮નો હિસાણ અહેવાલ	—	૮૯
૧૧	દૂકે અહેવાલ	—	૯૦૦

આ સભાના માનવંતા પેટ્રન

શ્રી બટુકભાઈ ત્રિલોકનાનાસ સલોત (પાલીતાણાવાળા) મુંબદુ

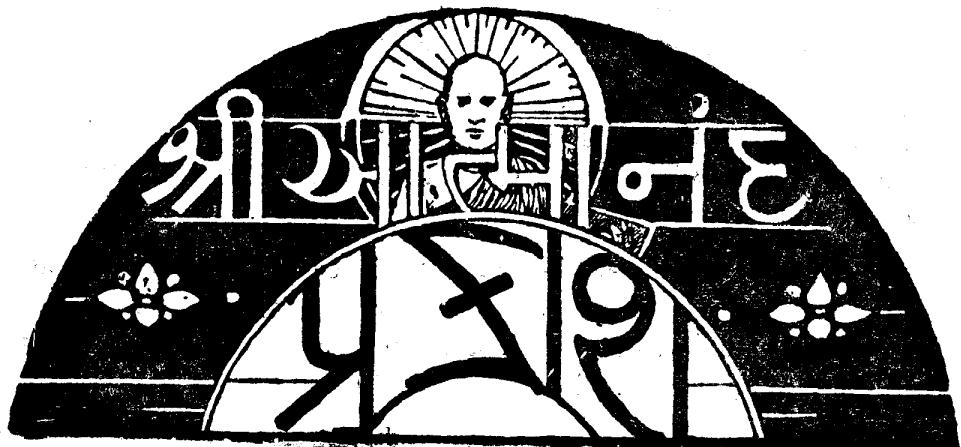
આ સભાના નવા આજનન સભ્યશ્રી

શ્રી નાનાલાલ જ્યંતિલાલ શાહ ભાવનગર

(અનુસ ધાન ટાયટલ ૧ ટું ચાલુ)

અર્થ :- હે અનુભવ મિત્ર ! જે શ્યામસુંદર સુદ્ધ આત્મા મારા સ્વામી છે-તેને તું મેળવી દે-આ પ્રમાણે શુદ્ધ ચેતના કરો છો.

હું તે સ્વામી સાથે શિયળ ઇપ ક્રાગ રમીશ અને તારો શુણુ માનીશ. જ્ઞાનદ્વીપી શુદ્ધાબજ્જણથી ભરેલી શુદ્ધ પ્રેમદ્વિપ પીચકારી સ્વામીને મારીશ, જે પીચકારીમાં શુદ્ધ શ્રદ્ધાદ્વિપ રંગ પણ લેળવેલો હોય છે. તે ક્રાગ રમતી વખતે હું પાચે પ્રકારના મિથ્યાત્વને (અથુલ વશને) તળુ ફંડને શુદ્ધ સંવર (નિર્મણ ચારિત્ર) ઇપ સુંદર વેશ ધારણુ કરીશ. ચિદાનંદલુ કહે છે કે જે જીવ આવી હારી જાય તેને અહોળતાએ જવના હેરા રહે નહીં, તે સ્વદ્વિપ લવમાંજ સિદ્ધિ સ્થાનને પામે.

तंत्री : श्री पोपटलाल रवलभाई सदेश

[वर्ष : ८०]

वि. सं. २०७८ अगस्त : मार्च - १९८८

[अंक : ५]

मौसम अंगारें का

ऐसा अन्धा युग-धर्म हुआ !
नैतिका लष्टाचार थनी !

कुसी का कामसूत्र पढ़ेर
शिक्षा-संस्कृति व्यलियार थनी !

सिंहासन तो है गांधीका,
शासन है चोर अबरें का !

कमज़ेर नींव कमज़ेर द्वार,
उण्डी भिड़की दूटी सांकण !

हर तरक़ मुंडेरें पर खैठे,
हुःख के काले काले भाहल,

अब कौन अचारेगा योद्धा ?

यह धर गिरती हीवारें का !
वगता है आनेवाले हैं,

किसे मौसम अंगारें का !

कविवर श्री नीरज

तीन संहेशा

‘ऐक लक्ष्माना अत्याधिक आश्रेष्टने लाईने एक संन्यासीचे तेना भव्य लक्षणमां वर्षावास पूर्ण उर्ध्वा जेवो। वर्षावास पूर्ण थये। के तरतज संन्यासीचे कहुं, “लक्ष्माराज हवे अमे अहींथी आवतीकाल सपारे रवाना थशुं। तमाशा आ भव्य लक्षणमां अभाइँ ध्यान तेमज साधना निर्वाचन देपे याहु रही हुती।”

ज्याने संन्यासीचे प्रस्थाननी वात करी त्यारे लक्ष्मानुं हुद्य आधात पाख्युं। तेना गणामां दूमो भराये। पछी तणु कहुं, “लगवन्! आपनो नियम छे; तेथी तेमां हुं ना कही शक्तो। नथी आपनी साधनामां मुश्केली उली करवा मागतो नथी। पणु मारी एक हाडिंड धृच्छा छे के आप भने एवी कैध चीज आपो के आपनी याह ठायम रहे।”

संन्यासीचे पोतानी ओणीमांथी प्रणु वस्तुओं काळी अने तेना हाथमां भूषीने हुं। आ त्रणु वस्तुओं तारी पासे राख्ये।

लक्ष्मा तो पहेणी थयेली आंभोथी तांडीज रह्यो। ते वस्तुओमां एक हुती सोय, घील हारी अने ग्रीष्म एक राख हुता।

संन्यासीचे कहुं, “तारा रहेरा परथी लागे छे के तने आश्चर्य थयुं छे तूं आ त्रणु वस्तुओने तुच्छ भाने छे, पणु तने खबर नथी के तेमां महान वरतुओ। रहेली छे। आ त्रणु वस्तुओमां महान विशेषता छे। आ त्रणु यीजे लुबन-निर्माणुनी प्रथण प्रसन्न प्रेरणु। करवावाणी हे। सोय अने दोरा जेम तूं पणु जेडवानुं कार्य करले। आवां कार्य माटेज में तेना प्रतिक इ॥ २ वस्तुओ आपी छे केश मुलायम छे। ते तने सदेशो। आपे छे के ताइँ लुबन नअ स्तो, कोभणता तेमां रहे। आ माटे आ त्रणु वस्तुओ तारा लुबन निर्माणु माटेनी अनो एटलेज आ छे तेनुं रहस्य लक्ष्मा कृतार्थ अन्यो।

‘कैन जगत’ ना सौजन्यथी

अहिंसा

मांस भांस सख एक है, मुरधी हिरनी गाय,
आंध देख नर आते हैं, ते नर नक्षि जाय.

ले शिर काटे ज्योरका अपना रहे कटाय;
धीरे धीरे नानका, बदला कहीं न जाय,
ले खीने सो उगसी, करु न होवे हाण;
सभय पाप इल हेत है, नानक निश्चय जन।

गुरु नानक

સમગ્રતાર્થી જગ્યામો!

— પંચાસ પ્રવર્શની ભદ્રગુમ્ફિજ્યલ ગાણ્યિકર

કંઈક મેળવું ! કંઈક મૂકૃતું !

કંઈક પ્રાપું ! કંઈક લ્યાગવું !

માણુસ કંઈક છોડી હે છે....કંઈક પામવા માટે ! જે મેળવે છે, એક દિવસ એને પણ છોડી હે છે. માનવ મનની આ આદત થઈ ગઈ છે. કંઈક મેળવું-કંઈક મૂકૃતું ! લુંબન એટલે જાણે મેળવવા-મૂકૃતવાની સાંતાકૃકી ! અનંત અનંત દૃષ્ટિઓ. કન્દ્રિત બની છે. આ મેળવવા મૂકૃતવાના જિન્હું તરફે અસ્ય પ્રવૃત્તિઓ. અને પાર વગરની વૃત્તિઓના વળગણો. વળગયા છે—આ પામવા છોડવાની ખી રીએ ! અંત ક્યાં છે આ ચુક્કાવાનો ?

એક દિવસ જેને પામવા મથ્યો હતો. આજે એને જ પહુંચું મેલવા વલખું છું એક દિવસ જેને છોડવા માંગતો હતો એ જ મેળવવા ફાંઝાં મારું છું * કેવું છે આ મત ! અજબ છે એની માયા જળ !

‘કોલરે ડે’ માં જ્યારે સહુ પહેલા સોનાની ખાણો મળી આવી ત્યારે આખું અમેરિકા પાગલ બનીને ત્યાં દોડી ગયું હતું. લોકોએ કોલરેડોમાં માંગ્યા દામ આપીને જમીનો લેવા માંડી. એક કરોડ પતિએ પોતાની અધી જ સંપત્તિનો સોઢો કરીને એક આપો પહુંચ જ ખરીદી લીધો. મોટા મોટા ધંનો અને ઓળરોના ખડકલા કર્યા-સોનાની ભાળ મેળવવા ! સોનું ખોલી કાઢવા નાના નાના માણુસો બિચારા નાના ખેતરોમાં સોનું શોધી રહ્યા હતા....આ તા સોટો માણુસ હતો. મોટા મોટા મર્શીનો મૂકીને સોનું શોધી રહ્યો હતો. ઘણું ખોડ્યું પાર વગરનું ખોછડામ કર્યું. પણ સોનાનાં પતો લાગેંના નહિ. લોકોમાં ગલરામણ ફેલાવા

દાખી પેલા કરોડપતિએ તો પોતાની અધી જ સંપત્તિ દાવ પર લગાડી હતી. એના માટે તો રોડપતિ થવાનો વારો આવી લાગ્યો. હતો. એની ઉંઘ હરામ થઈ ગઈ પોતાના સ્નેહી. સ્વજનો આગળ ખોલવા માંયો ‘આપણે તો ખારે વહાણ તળિયામાં ! આપણે તો મરી ગયા ! જ્યારે પહુંચ ખરાદ્યો ત્યારે કાડો મારતો હતો ‘આપણે તો માલામાલ થઈ જઈશું’ હું જ્યારે સોનું ના જડ્યું તો કહે છે.... ‘આપણે તો મરી ગયા.’

એણે બહેરખખર આપી કે ‘હું આપો પહુંચ વેચી દેવા માંગું છું. ખોદકામના બધા સાધન્ય પણ સાથે આપી દેવાનાં છે ધરના. લોકો કહે; ‘પણ ખરીદ્યો કોણું તમારા આ હુંગરને?’ કરણું અધ્યા જાણી ગયા છે કે પહુંચમાં પથરથી વધારે કંઈ છે નહિ....એમાં તો તમારા લાંબો ઇંધિયા ખરખાદ થઈ ગયા હું કોણું મૂર્ખો મળશે કે જે આને ખરીદે ?

પણ એક દિવસ એક પાગલ મળી ગયો. ખરેખર આ પહુંચને ખરીદનાર ! વેચનારના મનમાં થયું કે ‘ના પાડી દઉ આને પાગલપણું ના કરે....હું તો મરી ગયો છું’ પણ એને તો હું છોડવાની તાલોલેલી હતી. પહુંચ વેચવો જ હતો. શા માટે આવું કહે ? એણે તો વેચી દીધો....વેચ્યા પછી પેલાને કહે; ‘ભાઈ તું પણ જનખનો માણુસ લાગે છે....કંઈ ગાંડપણ તો નથી ને તારામાં ? પેલો કહે ‘ને દોસ્ત, જીવનનો ભરોસો શોં ? તમે જ્યાં સુધી ખોદ્યું ત્યાં સુધી સોનું નહિં હોય પણ વધારે ઉડે હોઈ પણ શરૂ સોનું ! અને જ્યાં તમે નથી ખોદ્યું ત્યા પણ સોનું’

નહિ જ હેવાનું તો તમે પણ કેમ કહી શકો ? એણે કહ્યું, ‘ના, એ તો હું ના કહી શકું !’

નવાઈ....ખરેખરની નવાઈ....થાય છે આવું એ સંસારમાં ! પહેલા જ હિસે એક-એ કૂટ વધારે જીડું ખોદતાં જ સોના ના ટુકડા ખણણુણ....કરીને ઉછળવા લાગ્યા પેદો માણસ કેણે પહેલા પહાડ અરીહીને વેચે દીધો હતો...એ પહેલા પણ છાતી ફૂટી ફૂટીને રહતો હતો અને પછી તો એ વધારે જોરથી છાતી ફૂટી ફૂટીને રહવા માંડ્યો ! એણું પહાડ અરીહનારને કહ્યું : ‘લેધો નસીબનો એલ !’ પેદો કહેલ... ‘ના....જરીયે નહિ....નસીબનો એલ છે કયાં એમાં ? તમે તમારી જતને પૂરી ન લગાડી શક્યા હાવ પર....જરી વધારે...એક એ કૂટ વધારે જીડે કેમ ન ગયા ? વધારે ખોદીને જોઈ લેત !’

પહેલાં પહાડ મેળવી લેવાની ઈચ્છા તીવ્ર....થઈ જ્યારે સોનું ના ભલયું ત્યારે વચી દેવા એચેત અની ગયો....વેચી દીધો પહાડ, અને જ્યારે સોનું નીકળ્યું તો વળી એ મેળવવાની લાલસા લખકારા લેવા લાગી !

શું મેળવવા અને મુક્વા માટે જ આ જીવન છે ? મેળવવામાં રાગ અને દ્રેષ...છોડવામાંચે રાગ અને દ્રેષ ? રાગ દ્રેષમાંથી ફ્રેશેશ અશાંતિ....અજ-પો આમ ને આમ અનંત અનંત જન્મો વીતી ગયા ! હવે તો કંઈક એવું મેળવી લઈએ કે બીજું કંઈજ જ મેળવવાની ઈચ્છા જ ના જગે ! એક વાર જે ત્યલું દેવું પડે તે ત્યલું હજું....પછી વારે વારે છોડવાની માથાકૂટના રહે !

પણ એ માટે અધું જ હાવ પર લગાડી દેવું પડશે....સર્વસ્વનો હાવ રમવો પડશે ! કોઈ જલરામણ ના જોઈએ....કોઈ અધીરતા કે વ્યાકુળતા નહિ જોઈએ ! બહારથી તો કહાચ બરબાદ થઈ જવું પડે તો યે લદે....મને કણૂલ છે....પણ

લીતરનો આનંદ તો વધવાનો ને ? લીતરનો આનંદ જ મને પૂર્ણાનંદ તરફ લઈ જાશે બહારનું અધું જ પેરવાઈ જાય તા લદે....પણ જે મને લીતરનો આનંદ મળી જાય તો વધિયા નહિ !

જે કે રસ્તો લાંબો છે....કઠણું છે....હું એય જાણું છું કે આ યાત્રામાં કંઈ કેટલાના છઙ્કા છૂટી ગયા. ઘણા જણા પાછા વળી ગયા. કંઈ કેટલા ધીરજ ન રાખી શક્યા...કેટલાક ડરીને ગલરાઈને માર્ગ ત્યલું હોડા ! હું એ કચા નથી જાણુંતો કે કેટલાયને એમના મને હોડો દીધો છે ! અનંતયાત્રામાં પણ કંઈક મેળવવાની કે મૂક્વાની આપ પંપાળમાંથી આ મન ફ્રારેગ....નથી અની શકતું....પ્રિય-અપ્રિયની અનેક કલ્પનાઓમાં જ્યારે ગૂચ્યવાઈ જાય છે....પામવાને છોડવાની રમત ચાલુ થઈ જાય છે. જેવી આ રમત મંડાણી કે રાગ-ક્રેષ્ટધર્મા....અશાંતિ સંતાપ-આ બધા આંતર દંદો ચાલુ થઈ જાય છે !

અધું જ હાવ પર લગાડી દીધું છે ! મન-વચન અને કાચા-અધું જ હાવ પર લગાડીને અનંતયાત્રા પર નીકળી પડ્યો છું....અલખત હજુ તો ઘણે આગળ જવું છે....જે ચરમબિન્દુએ પહોંચવું છે ત્યાં સુધી તો હજુ નથી જ પહોંચ્યો શક્યો. છતાં ચે માર્દ ધીર્ય અખંડ છે-અભય અસ્થય છે અને ઉત્સાહ થીજાયે નથી જે ચરમબિન્દુએ પહોંચવું છે, ત્યાં પહોંચ્યા પછી ‘પામવા-છોડવાની’ ‘મેળવવા મૂક્વાની’ રમત ખતમ થઈ જવાની ! પછી તો કેંઈ ઈચ્છા જ અવશેષ નહિ રહેવા પામે ને ?

હાં ! એ ચરમબિન્દુ સુધી પહોંચવાની પણ તીવ્ર ઈચ્છા નથી કરતો ! અસ....એ દિશામાં માર્દી ગતિ સહજ હો....સ્વભાવિક હો....

(હિં-હી પરથી અનુવાદ “ સનેહદીપ ”)

जैन धर्मनी भागपौथी

: लेखक :

पंत्यास पूर्णिनदविजय
(कुमारश्रमाला)

अ। कारण लगवान महावीर स्वपनीना स्थावाद सिद्धान्तनो आश्रय लेहने तत्त्वजिज्ञासु एक्षाये आम जोलवु' ज्ञेय 'धडा पौताना द्रव्यनी अपेक्षाये शास्त्रत छे, नित्य छे, अने पर्यायनी अपेक्षाये अशास्त्रत छे, अनित्य छे. प्रतिक्षेपे नाशवान छे. द्रव्य कायम रहीने पर्यायनी ७ उत्पत्ति अने विनाश थाय छे. माटे उत्पाद व्यय द्वौड्यं द्रव्यस्य लक्षणं म् : स्वतः सिद्ध छे. कंठीने तोडावाने अंगडी अनावी, आमां कंठी नामना एक पर्यायनो नाश अने अंगडी नामना घीन पर्यायनी उत्पत्ति अने सुखर्ष्णु द्रव्य-अंगे अर्थस्यामां जेम हतुं तेमनुं तेम ज छे. माणस भर्ती अने कृतराना अवतारने पाम्यो, आनो अर्थ पशु एटलो ज छे के, मानवना ओणीआमां रहेला आत्माये, माया-प्रपञ्च, हिंसा-बहवलन जेवा पापेना कारणे कृतराना अवतारने पाम्यो छे.' तथा हया-हान आहिना कारणे हेकना अवतारने पाम्यो छे. व्या प्रमाणे अंगे अवतारामां अने परम्पराये अनाहिं काणना अनंत पर्यायामां लुवामातो तेमो तेज छे. पशु शरीरा, भूयिया, जातियो, नामो, अने सुभद्रुष्णाहि ज बहवाता रथां छे. माटे सत्य अने धर्मये जापामां आपाणे आम कडी शक्तीये के, व्या आत्मा द्रव्यनी अपेक्षाये नित्य छे अने पर्यायनी अपेक्षाये अनित्य छे. व्या प्रमाणे संसारनो प्रत्येक पदार्थं द्रव्य अने पर्यायनी अपेक्षाये (दृष्टिये) नित्य अने अनित्य दृष्टि ज होय छे. के प्रत्यक्ष सिद्ध छे. आवा स्वतः सिद्ध-सिद्धान्तमां, तर्को-वितर्को अने वितर्कावाहोनी आवश्यकता रहेती ज नथी, केमके, पदार्थाने ज ज्ञाने द्रव्य अने पर्यायनी

अपेक्षा भान्य होय, तेमां आपाणे शुं करी शक्वाना हुतां ? व्या प्रमाणे पदार्थमां द्रव्य-पर्याय तथा नित्य-नित्याहि धर्मो जे अपेक्षाये विद्यमान छे, ते रीते सत् (सत्ता) अने असत् (असता) व्या व्याम विद्यद्व छोया छतां पशु पदार्थ मात्रमां विद्यमान हेखाय छे, अनुलवाय छे.

संसारवतीं कोईपशु माणसने प्रत्येक प्रसंगे, संसारमां रहेली अधी वस्तुचो अथवा एक ज वस्तुनी अधी जातो, प्रकारे आकाशाने एक ज समये भरीद्वानी के जाणवानी इच्छा थवी नथी, छता. पशु एक ज वस्तुनी अनेक पर्यायी, ते पदार्थमां अवश्य विद्यमान होय ज छे. माणसना अस्तित्वाना कोईक समये मुड तेवा प्रकाराने छेप छे. जेथी अमुक ज पहर्थ (वस्तु) अने ते पशु अमुक ज प्रकारानी नमारी हुकाने छे ? के नहिं ? ते जाणवा मांगे छे अने भरीद्वानामांगे छे, आपाणे एटलुं पशु जाणीये छीये के जे हुकान पर आपाणे जधने छीये त्यां धारी जातना पदार्थी अने तेनी ज्ञातियोने पशु ज्ञेये छीये अने जाणीये छीये, छता. पशु ते समये आपाणे अधीय वस्तुचो जेम भरीद्वानामांगता नथी, तेम जाणवा पशु मांगता नथी. तेथी करीने ते पदार्थी अने तेमां रहेला अनंत धर्मो (पर्यायी) तु नास्तित्व शवातुं नथी एक ज पदार्थमां द्रव्य-क्षेत्र-काण अने जावानी अमुक अपेक्षाये जेम विद्यमानता रहेली होय छे तेवा ज रीते लिन्न द्रव्यक्षेत्र काण अने जावानी अपेक्षाये नास्तित्व पशु ते द्रव्यमां विद्यमान छे ज.

कुलारानी हुकाने जधने भरीद्वानार एक आहुक हुकानहारने पूछे छे. 'मारे अमदावादनो, लाल-

રંગનો માગસર મહિનાના શુક્રપક્ષમાં, રામજલ-
ભાઈ કુંભારના હાથે ધડાયેલો મારીનો જેમાં દર
કિલો પાણી સમાઈ લય તેવો ધડો ખરીદવો છે. ’
ત્યારે હુકાનનો માલિક તેના કંદાં પ્રમાણેના એક
ધડાને આહુકના હાથમાં આપીને રહેલેલો કે આ
ધડો તમારી ઈચ્છા પ્રમાણેનો જ છે. અર્થાત്
અલારના સમયે તમારી માનસિક ડિવનામાં
નેવો ધડો જેઠાં છે. તે આજ છે. દ્રવ્યથી
મારીનો ધડો છે. ક્ષેમથી અમદાવાદનો છે. કાળથી
માગસરમાસના શુક્રપક્ષમાં ધડાયેલો છે અને
ભાવથી લાલરંગના છે. આનો સિદ્ધો સાહો
અર્થ નાનો બાલક પણ સમજ શકે છે કે, આ
ધડામાં સ્વદ્રવ્યની અપેક્ષાએ જેમ મારી દ્રવ્ય છે
તેમ પરદ્રવ્ય જેવા કે, પીતલ, સુવર્ણ, ચાંદી અને
કાંસાના દ્રવ્યોનું નાસ્તિત્વ પણ સ્વતઃ સિદ્ધ છે.
દ્વદ્દેમની અપેક્ષાએ અમદાવાદનો છે. વણ પરદ્રવ્યમ
ખંભાત, પાટણ, છાણી, રાજસ્થાન કે માલવાનો
નથી. એટલે કે, તે પરદ્રવ્યમાં થયેલી મારીનો
અભાવ છે. કાળથી માગસર શુક્રપક્ષનો છે. પણ
કારતક, પૌષ, માહ, નૈશાખ કે જૈવાહ મહિનાનો
નથી. દુષ્ણપક્ષમાં ધડેલો નથી. અને સ્વભાવથી
લાલરંગનો છે. પણ કણો, પીલો કે સ્ફોળો નથી.
આ પ્રમાણું ખરીદનારની ઈચ્છાને અધીન થઈને
હુકાનદારને તે પદ્ધાર્થમાં રહેલા અસ્તિત્વ
અને નાસ્તિત્વ ધર્મો બતાવવાના રહેલો. અથવા
કોઈક સમયે. લદ્દિક થાહુક સેતોજ નાસ્તિત્વ પક્ષનો
આશ્રય કરી પૂછે છે કે, મારે મારીનો ધડો જેઠાંએ
છે તો તેમે બતાવેલો ધડો પીતલનો તો નથી
સોનાનો નથી, કાંસાનો નથીને આ પ્રમાણું
પ્રશ્નમાણા જ્યારે કરે છે. ત્યારે હુકાનદારને પણ તે
રીતેજ જવાબ આપવો પડે છે. સાસંશ કે સ્વદ્રવ્યાહિ
અને પરદ્રવ્યાહિની અપેક્ષાએ વિદ્યમાન તથા
અવિદ્યમન જ છે અને વ્યવહારપણું તેજ રીતે
ચાલી રહ્યો છે.

પર્યાયનો લેદ

પર્યાય એટલે આકાર, આકૃતિએ, જે

કારીગરોદ્વારા નિર્મિત હોય છે અથવા વાદળાચોમાં
કે બીજે ગમે લાંબું જે આકારો હેણાય તે બધાય
પર્યાય કહેવાય છે. અથવા અસુક નામથી જે
વરતુ ઓળખાય તે પ્રાય:કરી પર્યાય છે. જે
દ્રવ્યાશ્રિત જ હોય છે. જેમ કે સુવર્ણમાંથી
લેકોઈ આકાર અને તેમાં સુવર્ણ દ્રવ્ય છે અને
અનેલા તે પર્યાયો છે. તે સહભાવી અને કમભાવી
ઝે પર્યાયો એ પ્રકારના છે. દ્રવ્યની સાથે કાયમ
રહે તે સહભાવી પર્યાય (ગુણ) ઉહેવાય છે.
બેશ્યક તરતમ જેગે તેમાં ઓછા વત્તાપણું બની
શકે છે. જેમકે:-આ માણુસ મોટો વિદ્ધાન છે.
અને આ ઓછો વિદ્ધાન છે, આ વધારે શર્દીલું છે.
તો બીજામાં શર્દી ઓછી હેખાય છે. આનું
અશ્રિતબળ જરા વધારે છે. ત્યારે આનામાં
અસુક વાતની બોડી નખળાઈ છે. ઈત્યાહિ દ્રષ્ટાન્તોમાં
શાન-દર્શન અને ચારિત્રના પર્યાયો (ગુણો)
અનેમાં વિદ્ધમાન છે. પણ એક જીવાતમાંથી
શુણુને ખુલ વિકસાયા છે. જ્યારે બીજો માણુસ
તેમ કરી શકેયો. નથી. જ્યારે કમભાવી પર્યાયો
દ્રવ્યમાં આવેછે અને જાય પણ છે. જેમ કે, આજે
તમારું શરીર સારું હેણાય છે. પણ ગઈ કાલે
થાડું નખળું હેખાતું હતું. ગઈકાલે જે માણુસ
ઉદ્ઘૂષ હતો તે આજે લંગડો, હુંડો, કાણો,
અંધ અને કાળરંગનો હેણાય છે. પાંધી લાલ
છે. તેમાંથી કમભાવી લાલરંગને હુર કરી શક્ય
અને તેના પઢદે તેશરીયા રંગના પણ ખવાંની
શક્યાય છે. આમ ખહલાતા પર્યાયોના કાંશે
રૂનું સંભોધન થાય છે. આ કારણે આત્મરૂપી
દ્રવ્યની સાથે. શરીર, આંખ, કાન, નાક, હાથ,
પગ, પેટ, આહિ કમભાવી પર્યાયો છે. જે
પુહગલોમાંથી અનેલા હોવાથી પૌદ્રગલિક અથવા
પાંચ ભૂતોમાંથી અનેલા હોવાથી બૌતિક કહેવાય
છે. અને જે પૌદ્રગલિક કે બૌતિક હોય તે બધાય
જડ છે. આ ન્યાયે શરીર ઈન્દ્રિયો, મન અને
કુદુર્ધિ પણ પૌદ્રગલિક હોવાથી જડ છે. અને
આત્મા જૈતન્ય હોવાથી કર્તા છે. સર્વતંમસ્તતંત્ર
છે. લોકતા છે તથા શરીરાંદ લોણ્ય છે.

आत्मा अनाहिकातीम् द्रव्यं छे. अने स्पन, दर्शन, चारित्र, उपयोग अने पराङ्म (वीर्य) शुण्डा पशु आत्मानी साथे आछा वता अशे पशु अनाहिकातीन् छे. सूर्यना किरणा जे द्रव्यस्वरूप छे. तेनाथी तेनो प्रकाशदीपी शुण्ड क्यारेय नाश पामतो नथी भेशक मीसमने लहि प्रकाश शुण्डमां बधारे उष्णुता के आछी उष्णुता आवी शके छे. अने वाहानामेना कारणे, प्रकाश शुण्ड धृष्टाभंशे दमाई पशु जय छे. तेवी रीते आत्माथी ज्ञानादि शुण्डा कहिपथ छुटा रक्षा नथी रहेता नथी. अने सिद्धावस्थामां पशु छुटा रहेशे नहिं. परन्तु ज्ञानशुण्ड उपर ज्यारे दंभ, अलिमान, माया, कठोरतथा भृष्टाभाषा, हिंसा, भूठ, गैयुन तथा अज्ञाननी आसुरी वृत्तिए चेतानो कुमने ज्ञानी ले छे. त्यारे ज्ञान शुण्ड दमाई जय छे. आनो अर्थ ए नथी के ज्ञान सर्वथा नष्ट थए जतो होय छे.

आ प्रमाणे विचार करवाथी आपणा ज्ञनमां समता आवशे अने तामसिकता नाश पामशे. प्रेम अने उदारता आवशे तथा द्रेष अने शुद्रता नाश पामशे. लारेज ज्ञानामेने आध्यात्मिक मार्गनी प्राप्ति थतां ज्ञन आनन्दमय अनवा पामशे.

स्याद्वाद् संशयवाद् नथी

आवी रीते प्रत्यक्ष अनुभवाता स्याद्वाद्ने संशयवाद मानवानी धृष्टता क्यारेय करवी नहिं, कारणु के, तृष्णी लहिने आकाश सुधीना बधाय पदार्थमां अने अपेक्षाए सत्यस्वरूपे विद्यमान जे ज्यारे संशयवादमांतो एकेय कोटिनो निर्णय करी शकातो नथी. माटे जे संशयात्मक ज्ञान प्रमाणीभूत अनतो नथी. गाठ अन्धकारमां स्वप्नाभाकारे एक होरडुँ पड्युँ छे. तो तेमां आपणुने शंका थई शक्षे के आ सर्व हशे? आम थवामां आपणुने तेनो, सर्व तरीकेनो निर्णय नथी. माटे संशय अन्यो रहे छे. ज्यारे

अहितो अने कोटि निश्चयात्मक जे छे के, प्रत्येक पदार्थमां द्रव्य अने पर्याय नित्यता, अने अनित्यता, सत् अने असत् तथा लेदभाव आहि विज्ञद धर्मी होवा छतां पशु तेनी विद्यमानतामां कोईनेय शंका थती नथी माटे स्याद्वाद निश्चयात्मक ज्ञान होवाना कारणे प्रमाणीभूत ज्ञान छे.

ज्ञनमां सरणता होय, कर्मराजनी तेहमांथी छुटवाने आशय होय नवा नवा ज्ञेय पदार्थाने ज्ञानवानी इच्छा होय तो पूर्वशुद्धमां जडायेली शुद्धिने जरा परिश्रम करवा देवे अने स्याद्वादना अणीयामां थोडीक विश्राति लेवानो लाव राख्ने, तोज संसारना प्रत्येक पदार्थाने, अपेक्षाए, अर्थात् असुक्षमतु आम पशु छे. तो वीलुवस्तु तेम पशु छे. आ संप्रदाय के स स्थाना विचारो भीलनेथे के अपेक्षाए पशु सत्य छे. वात एकनी एक छे. पशु अपेक्षाए ज्ञूती छे. आ प्रमाणे प्रत्येक पदार्थमां, समाजमां, विचारोमां. अपेक्षा शुद्धिनो चमत्कार सर्वथा अलोकिक ज्ञानाई आवशे. दृष्टिकोण (अपेक्षा) ने अजराईये भूमीने, गृहस्थाश्रमने चलायवानी हिमत कहिपथ करशो नहिं. अन्यथा एकणीजनी अपेक्षाने न समजवाना कास्णे परस्पर एकजुँ ढुकुंभमां, पाडेशियोमां, समाजमां, जलियोमां तथा समाज अने संबंधमां नैर-विरोध ज्ञानेली, कृतकेश, बगेरेना तोझानो थशे. बधशे अने तमारा देवहुर्वर्त्म भनुप्य ज्ञनने सर्वथा वरणाद करशे, आनाथी भीजु पाप क्यु?

पूर्व समलु लेवातुँ छे के धर्म, कियाकांड, मुनिराज, उपाश्रय के सिद्धान्तो माटे कराता वाप्रक्लेशो. तमने आर्तध्यान के सोदध्यानवाला अनावा विना रहेशे नहिं जे अनत ज्ञेयामां आपणे करतां आध्या धीये आ लवमां पशु तेवुँ जे करीशुँ तो “हीवा लहि फुवे पदयो धिक्कार छे मुजने अरो” जेवुँ लायमां रहेशे.

ચીમનલાલ ચકુભાઈ શાહનું પ્રેરણાદી જીવન

માનવ-નામો મંડળમાં અનેક તારલાઓ ચમકી ગયા. પોતાના જીવમની તેજ રેખા વિશ્વમાં અંકિત કરી ગયા જેનાથી અનેક જીવન પ્રકાશિત બન્યા અને ભીજેને પ્રકાશિત કરવા તલસી રહ્યા. આવાં તારલાઓમાં મહુંસનું સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે; ચીમનલાલ ચકુભાઈ શાહના જીવને.

પંકજનું ઉહૃગમ સ્થાન તો પંક પણ પ્રસરાવે સુંદર પરિભસ. જનતાને તરફની કરે મધુમધંતી સૌરકથી દિશાઓને પમરાઠી સલબ બનાવે. તેવું જ જોવા મળે છે, તેમના જીવનમાં.

જનમસ્થાન નાનકદું ગામ પાણસીણા તેમણે મહુંસા તેના પયપાન સજ્યો તેથી મહા ચમત્કાર-ધીણાથી વેર વિઝેર થયેલ પથ્થર તળેથી અસી જરણાં. ફૂલા તેના મધુર સ્વાદીની સુધામય અનેલ આભાઓ અમૃતની લ્લાણી રેલાવી—શ્રી મહાબીર કલ્યાણ કેંદ્ર દારા માનોહર પ્રાધ્યાપક પદ દારા, વિદ્યાપીઠ સેનેટ અને સિન્હિકેટના સભ્યપદ દારા.

જનમ સ્થાનકવાસી કૈન ડેમમાં, કૈન સંકારોએ અભ્યક્તાની જ જીવનને ચોળ મળેઠ રંગથી રંગી દીધું. કુડાખની આશ્ર્યક નખળા સ્થિતિ આશ્રાવાઈ રૂપ બના. જીવનના પાયા બન્યા કરણા, સહનુસૂતી, સ્વાશ્ય, જીત અંસના.

જીતાં જીવનમાં કસોણી આવે છે ત્યારે જ સાચું મૂલ્યાંકન આચ. તહવત મેદિકની પરીક્ષા વખતે લઘુ-મિતિ નક્કી થઈ આવી. ભીજુ બાજુ રાજકીય વાતાવરણ પણ તંગ. પરીક્ષામાં ઉતીર્ણ થયાં પણ પિતાજી આર્થિક સ્થિતિ અંગે આગળ અભ્યાસ કરાવવા તૈયાર ન હતાં. પણ કુદરતે સહારો આપ્યો અને એક વર્ષ માટે અભ્યાસ સત્તી મંજુરી મળી. પણ અભ્યાસ માટે સાધનોનો અસ્લી વ જીવલબને નિર્ણયમાંથી ઉભાવી હેતેવો હતો. જીતાં ચાલીની અતીથી વાંચન કરતાં ટિકિટના નાણુંના અભાવે ચાલીને મહાશાળા જતાં ને આવતાં પરીક્ષાનું પરિણામ મુંદુર અખતાં એક વર્ષ વધુ અભ્યાસ માટે મળ્યું.

સિદ્ધ વૃત્તિ પણ મળી M. A. માટે સુવર્ણ ચંદ્ર અને L. L. B માટે પણ સુવર્ણ ચંદ્ર મળ્યા. God help those who help themselves યથાર્થ અન્યું.

સુવર્ણ ચંદ્ર વિજેતાને પ્રાધ્યાપક જીવનાનું નિમંત્રણ મળે તેમાં નવાઈ નહિ. જીતાં જીવન ડેંચ અનેરં વંદેશુ ઈચ્છિતું અને પરિણામે સેલિસિટર બન્યા. The Secret of Nature is un fathomable.

અભ્યાસના અતિ પરિશ્રમથી તમિયત લથડી, આંતરોના ક્ષયતું એપરેશન કરાવવું પણું. ત્યારથાદ ડેકટરે મુંબદ્ધ છેડનાની સલાહ આપ્યી. પણ પોતાના દ્વારા નિશ્ચયમાં અંત સુધી અહગ રહ્યા અને નખળા દેણ પાસેથી મહાબારી કામ લીધું.

પોતાના અનુભાવે એવી ભાવના સર્જ કે પોતાને નદેલ કણ્ઠો ભીજના માર્ગમાં ન આવે તે માટે સમાજિક પ્રશ્નતિ કરવી જ જોઈએ તે માટે ક્ષેત્ર પણ સંપદનું અને સંકલ્પ વાસ્તવિકતામાં પરિણામ્યું.

રાજકીય ક્ષેત્ર ડેંચ્સ સાથે લડતમાં લાગ લીધો. પ્રાંતીય સ્વરાજ વખતે મુંબદ્ધની પ્રનકીય સરકારના પ્રથમ સેલિસિટર બન્યા. મુંબદ્ધ ડેપોરેશનમાં પણ છ છ વર્ષો સુધી સેવા આપ્યી. બંધારણ સલામાં પોતાની શરીરસ્તોન્નાલ આપ્યો... મરદેશમાં, પણ સરકાર તરફથી પસંગી આમી, ભારતીય વિચારધારા રહ્યું કરી હતું.

જ્યાં જ્યાં સેવાની જરૂર જણાતી સાં સાં ચીમન બાઈ હોય જ — ડેણવણી ક્ષેત્રે, આર્થિક ક્ષેત્રે, સંકલ્પ સહાય ક્ષેત્રે, મધ્યમ વર્ષી માનવ રાહત ક્ષેત્રે — વગે રેખાં તેમના અમદ્દી હુંડો નાણુથી ઉભારતા. પરંનીસથી વધુ સંસ્થાઓના પ્રમુખ, ઉપપ્રમુખ, મંત્રી કે દ્રસ્તના હોદ્દા ધરાવતા જીતાં દરેક સ્થળે પૂર્ણી હાજરી. પૂરતી જહેમત અને પ્રશાંસનાયપરિણામ પરિણામે સહુના કાહિલા, સહુના સલાહકાર સહુના હુંડું માં સહલાગી જાતાનો અનેરો હણવો મહાબીઓ ધ્યે જીવન.

આટવી પ્રવૃત્તિઓ હોવા છતાં, ધર્મ તો જીવનમાં તાણાવાણા સમય વણાનેથી, શ્રી કૈન સુવક સંબંધ તરફથી યોગલી આખ્યાનમાળામાં; કોઈ એક વિષય પર મનનીય વાખ્યાન આપતાં કૈન ધર્મના મહાભૂતા અંથેતું વાચન ચાલુ રહેતું, આવારેમાં, ધર્મ મૂર્તિ સ્વરૂપે પ્રતિષ્ઠિત બન્યો હતો તેથી જ અંતિમ સમયે સમાધિ ભરણ પ્રાપ્ત કરવા ભાગ્યાળી બન્યા હતા.

“પ્રેમ અને કર્કણા એ વિચારેના માર્ગમાં આવતા એ શિખરો છે. ચીમનભાઈ એ શિખરેને આલેમુખ રહ્યા હતા”

—શ્રી હરીનાનદ દવે

(જનમજૂમિ અને જનમભૂમિ પ્રવાસીના તંત્રી)

શ્રી ચીમનભાઈ હુકીકતમાં એવા દીપક હતા, જેમણે હળરો દીવડ એ પ્રગટાયા છે. તેમની જીવન સાધના માનવતાલક્ષી હતી.

—શ્રી રમણીકલાઈ કોડારી

ચીમનભાઈ સહૈવ એક જાગ્રત આત્મા હતા. પ્રમત્ત ભાવ તેમના જીવનમાં ભાગેજ જેવા મળતું. એમનું દસ્તિ અને જીવન હફ્ય કરણાસલર હતું.

—ડૉ. રમણીકલાલ ચી. શાહ

ચીમનભાઈ ભારે સાધક અવરસ્થામાં રહેતા હતા. તેમના મનમાં સત્તાનો મોહુ ન હતો. તેમ, નામને આતર કામમાં રહેવામાં તેઓ માનતા નહોતા. મહાવીરના ઉપદેશ અને સ્વાધ્યાયમાં તેઓ માનતા હતા.

—શ્રી મોદારજીભાઈ દેસાઈ

આઢાર તો નહીંવતજ, પણ વાણી પ્રિય અને મિષ્ટ હાસ્ય પણ નિભેંગ, પણ તેની પાછળ જેનારને એક નિસંગતા, ઉદ્ઘાસીનતાની છાયા જેવા મળે એક અર્થમાં તેઓ કૈન ધર્મની ઉત્તમ પેદાશ હતા.

શ્રી મનુભાઈ પંચાળી “દર્શિક”

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધ રહી ગઈ હેઠાં અથવા કોઈ ક્ષતિ, મુશ્ય દેખ હેઠ તો તે માટે મનસા, વચસા, ભિદ્ધામિ દુક્કડમ.

ભાવનગરમાં શ્રી શ્વેતામ્બર જૈન સેવા સમાજ દ્વારા સહીયારો પ્રયાસ

સમસ્ત વિશ્વની પરિસ્થિતિ ઝડપથી બદલાતી જાય છે. દેશની આર્થિક પરિસ્થિતિ નખણી પડતી જાય છે. બીજુ તરફ દેશની સામાજિક વ્યવસ્થા પણ બગડતી જાય છે. આજની ચંગેની હુનિયામાં ચંગવત જીવન જીવતો માનવી, માનવતા ભૂલવા માટ્યો છે. ઝડપી અને સ્વાર્થમય જીવનમાં કોઈને થીજાની વાત સાંભળવાનો પણ સમય નથી.

મનુષ્ય એક સામાજિક પ્રાણી છે, મનુષ્ય સમાજમાં રહે છે સમાજના સંખ્યા જેડે સંકાયો છે. ભારત દેશની આર્થિક વ્યવસ્થા વખાણુવામાં આવી છે. સંયુક્તા કુદુંબમાં બાળકોને સારા સંકારો મળે છે. નખણી વ્યક્તિ પણ સમાવાઈ જાય છે આને કુદુંબ વ્યવસ્થા અને સમાજની સામાજિક વ્યવસ્થા તુટી જાય છે, ઘણા કુદુંબો આર્થિકરીતે નખણા પડી ગયા છે. અસહ્ય મોધવારીની ચીંતા માણુસને કોરી આય છે. આ પરિસ્થિતિને કારણે દેશમાં સમાજમાં અસામાજિક તત્ત્વો વધે છે. સ્વમાન મૂકીને હાથ લંબાવવો કે ચોરી કરવી એ ઘેરારો માટે લાચારનો રસ્તો બની જાય છે.

આ વિકટ અને વિષમ પરિસ્થિતિથી સમાજના ઘણા તૂટા કુદુંબોને બચાવી દેવા, આપણા ભાઇઓનો હાથ જાડીને નખણા સમયમાં તેમને ટેકો આપવા, તેમને સાથ અને સહકાર આપીને આપણી જાથે ખેળખાલ મિલાવી ચાલતા કરવા એ આપણી પ્રથમ ફરજ અને કર્તવ્ય છે.

આવી વિષમ પરિસ્થિતિથી આપણા સમાજને ઉગરવા આપણા હુઃખી ભાઇઓના આંસુ દૂધી તેમને સ્વમાનની પગલર કરવાનું લગીરથ કાર્ય કરવાની લાવના જગી. અને શ્રી શ્વેતામ્બર જૈન સેવા સમાજની સ્થાપના કરવામાં આવી. આ યોજનાને ભાવનગરના અનેક દાનવીર અને ઉત્સાહી કાર્યકર ભાઇઓનો સાથ અને સહકાર સાંપડ્યો છે. જરૂરીયાતવાળા નખણા કુદુંબોને કામ-ધ્યા દેંજગાર અને નોકરી અપાવવા આ સંસ્થાએ લગીરથ કાર્ય ઉપાડ્યું છે. અને સાધર્મિંક ભાઇ-ખણોનાની જરૂરિયાત પૂરી કરી તેમને કાયમી સ્થાયી બનાવવા, સ્વમાનભેર જીવન જીવતા કરવા તે આ સંસ્થાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ છે. કોઈપણ સાધર્મિંક ભૂખ્યો ન રહે, બેકાર ન રહે. એવા પરિવ્રધ્યેય સાથે આ સંસ્થા અસ્તિત્વમાં આવી છે. સાધર્મિંક બંધુઓ સુખી હશે તે ધર્મરક્ષા, ધર્મ પ્રયાર અને ધર્મ આરાધના અવશ્ય થશે.

જેઓ તથન અશક્તા છે, જેમની પડ્યે ઉલા રહેનાર કોઈજ નથી. કુદુંબમાં એકલા છે તેમના માટે ધરે જેડા તેથાર ટીશીન સોઝનની વ્યવસ્થા શરૂ કરેલ છે. આ સંસ્થાને મુખ્યનિં એક સદ્ગુહસ્થ તરફથી સાડીઓ મળેલ હતી કે જરૂરીયાતવાળા કુદુંબોને ફૂલેચાવામાં આવેલ હતી. અનાજ-મેડીકલ સહાય-રીક્ષણ સહાય તેમજ એક દ્વારા લોન આ સંસ્થા દ્વારા મેળવી આપવામાં સહયોગ આવી ધ્યેા શરૂ કરવામાં કે ચાહું ધ્યાનની પ્રગતિમાં સાથ અને સહકાર આપવામાં આવે છે.

જ્યસુખલાલ હીરાચંદ (મહુવાવાળા)ના પરીવારના સહયોગથી નેનઃલાસનું કાપડ-ચાણીયા માટેનું કાપડ તેમજ સ્ટીલના સેટ રાહત લાવે આપવામાં આવેલ.

પદ્ધિત ઐચ્ચરદાસ

પ્રથમ પાવનકારી ભૂમિ-તે ગુજરાત, આ ભૂમિએ અણુમોદ રહ્નો આપ્યા છે. વિદ્યાલોગે પાચ વિશીષ સારસ્વતો પણ આપ્યા સ્વ. મુનિશ્રી જિનવિજયજી સ્વ. મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ, પ્રજ્ઞાયક્ષુ પદ્ધિતવર્ય સ્વ. સુખલાલજી, પદ્ધિત ઐચ્ચરદાસ અને પ્રા. રસિકલાલ છેટાડાલ પરિય આ પાંચ મહાપુરુષો ચુસ્ત સાંપ્રદાયિકો છતાં સ પ્રદાયની સંકુચિતતાથી પર હતા.

પા. ઐચ્ચરદાસ એક આરુદ વ્યાકરણ હતા. એમણે ચાંદળ્યાકરણી મૂળની પ્રસિદ્ધિ કર્યા પછી છેલ્લા વર્ષોમાં કલિકાલ સર્વજ પૂ. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીના સિદ્ધહેંમનો સં. પ્રા. વ્યાકરણુનો ગુજરાતી અનુવાદ સિદ્ધ કરી અસામાન્ય ભાષા સેવા કરી આપી છે ઠક્કર વસનજી માધવજી (મુખ્ય ચુનિવસિટી) વ્યાખ્યાનો ગુજરાતી ભાષાની ઉક્કાનિતના વિષયમાં એમનો મહાન ફળો છે. તો પૂ. આચાર્ય શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીની 'દેશીનામમાળા'નો અનુવાદ ભાષા વિકાસની દૃષ્ટિએ અનુપમ છે.

—શ્રી કે. કે. શાસ્ત્રી

તેઓ માત્ર વિદ્યાપુરુષ નહોતા પરંતુ જીવન મૂલ્યોના આશ્રી સત્યાન્વેષી હતા. રાજ્યોધ્યતાની ભાવનાનો બહુ આંદો પ્રગાહ થયો નહોતો ત્યારે અમણે સ્વદેશીના નિયમ કર્યો.

ભાવનગરના આ સાધભર્તિક કાર્યના ક્ષેત્રે હાલ ધાણ્યજ સમયથી શુન્ય અવકાશ જેવું વાતાવરણ હતું. તેમાં આ સંસ્થાનો ઉદ્ભાવ તેમના કાર્યકરોના ઉત્સાહને-ઉમગને આભારી છે કે કુંક સમયમાંજ સંસ્થા લોક્યિય બની ચુકી છે. જે ટ્રસ્ટીઓ-કાર્યકરો પ્રસંગાને પાત્ર છે. લારે આ જૌ કાર્યવાહકો-ટ્રસ્ટીઓ સાધભર્તિકો પ્રત્યે ઉદાર દર્શિકોણું રાખી વિનય કિયેક અને દિશિ તેમનો મોચો જગત્વાહ રહે તેમ કાર્ય કરશે તો તે કાર્યકરો તથા સંસ્થા કાયમી નિથર બની રહેશે.

કોઈપણ જરૂરિયાતવાળા કૈન લાઈ-બહેનો આ સંસ્થાનો લાલ લઈ શકે છે.

સંસ્થાતું સરનામું :— શ્રી કૈન એવેતામણર કૈન સેવા સમાજ મેતાશોરી ભારતગર

મુલાકાતનો સમય :— સવારના ૬-૩૦ થી ૧૨-૩૦ બપોરના ૪-૩૦ થી ૭-૩૦.

—કીર્તિકુમાર ગીરધ્રલાલ શાહ

સરવરને આંખવા મથતી અગ્રગત-ગુપ્ત આત્મ સાધના-આવું પાંડિત શ્રી જૈયરહાસળ વિષેનું મારું દીર્ઘકાળનું અતુભવ દર્શન છે.

—શ્રો. પ્રતાપશાખ ટેલિયા

ગુજરાતની નવી જમાતના અભેસર, કૈન ધૂરધરોમાંના તેઓ એક જાણીતા વિદ્ધિમણી છે જુના સાહિત્યના ધૂળ ધોણા તરીકે એમની જીવન ભરની નિષ્ઠા અને બક્તિ પરાયણું જાણીતી છે. મહાવીર પ્રભુના જીવનમાંથી અને કૈન સાહિત્યના રત્નાગારમાંથી અણુમૂલાં રત્નો દૂઢી-વીણીને તે ઉપર ચ્યાલા કંણાતરના મેલ ચોપડાને ધૂળ આપી અંખેરીને અને લીતરનાં રંગ ધોએ નિખારીને પ્રજનને લેટ કરવાના વ્યવસાયને એમણે પોતાના જીવનનું મિશન બનાવ્યું છે,

‘મહાવીર વાણી’ કોઈ વાદ, દર્શન, ઉપપત્તિ કે તત્ત્વ મીમાંસા નથી, આતો માનવ જીવનને સારું અખૂટ લાતું હેઠાડં રોકિંદ્રા સ્વાધ્યાયનું

રત્ન છે. હીરની ગાંડ ઉપર તેલને ટીપે ગાંઠને સૈંચે સદાય ને હરધડી હૈથે વળગાડી રાખવાતું.

—સ્વામી આત્માંદ

ગમે તેવી વિષમ પરિસ્થિતિમાં ખણું કે શાંતદાનંત અને ક્ષાન્ત રહે તેનું પાંડિત્ય. ઉચ્ચ કેટીનું પરંતુ ધધા પાંડિતમાં આવું હોતું નથી. કેટલાકની જ્ઞાનની આશધના ચાલિયાતી હોય છે પરંતુ ઈતર સ્પૃહા, એવણું અને વાસના એાણી નથી હોતી. જેમણે જ્ઞાન પચાબ્યુ નથી તેવા પાંડિતોમાં પાંડિત્યને અહુંકાર અને વાસનાઓ ઉપરનો અસંઘમ જોર કરે છે. પાંડિત્ય સાથે ચારિત્ર મળે તો તેવું જીવન સૌરક્ષાતું અને છે કુટુંબ તેમજ સમાજ ઉપર ખણું તેનો માટો પ્રભાવ પડે છે. આવું સુંદર જીવન જીવનનાર પાંડિતજી એયરહાસે જીવનની ઊતામ સાર્થકતા કરી છે.

—રમણુલાલ સી. શાહ

‘પ્રખુદ્ધ જીવન’ ના સૌજન્યથી

પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે

શ્રી શ્રીપાળ મહારાજનો રાસ પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે જેની મર્યાદિત પ્રતો હેવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી. મૂળ કીંમતે આપવાનો છે. તેની મૂળ કીંમત ઇંપિયા વીસ રાખેલ છે; તો તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી.

—: સ્થળ :—

શ્રી કૈન આત્માનંદ સભા
કે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. કે. : બહુર ગામના શાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ સહીત ઇંપીઆ ચોવીઝ અને વિશે ચેસાનું મનીએર્ડર કરવા વિનંતી.

चतुर्थ जैन साहित्य समारोह-सोनगढ़मां २७० धयेदो परण
अपूर्ण वंचायेल शोध-निष्ठांध

•• गत सैक्षानी धर्मप्रपूजि ••

ध. स. १८८४मां हर्मन याकेभीजे जैन धर्मना आचारांग सूत्र अने कल्पसूत्र ए ए प्राकृत आगमों नो अंगेज्ञमां अनुवाद कर्त्ता 'Jain Sotras' नामना आ पुस्तकनी प्रस्तावनमां हर्मन याकेभीजे अतिपाहित कर्युं के जैन धर्म ए बोक्ष धर्मनी शाखा नथी. एमणे प्रा. Lassen¹ नी चार दलीलेतुं कुमसर खंडन अताव्युं के जैन धर्म ए अन्य धर्मों करतां अने तेमां बोक्ष धर्म करतां तो तहन स्वतंत्र धर्म हे. ३ हर्मन याकेभीजे करेलुं आ निरसन पठीना सभयगालामां धार्युं महत्वतुं जनी रह्युं. पश्चिमना अनेक विद्वानों जैन विद्वाना क्षेत्रमां पेतातुं आगवुं प्रदान कर्युं. जैन धर्म विशेष कोलब्रूके (Colebrooke ध. स. १७१५-१८३७) पेताना भौतिक पुस्तकमां कुट्टीक सर्वाधी हुकीको रजू करी. ए पठी डॉ. एय. एय. विल्सन (Wilson ध. स. १७८४-१८६०) आ क्षेत्रमां विशेष प्रदान कर्युं ज्यारे जैन अंगोंना अनुवादी समृद्धि परंपरानो आरंभ एटो एटलिङ्क (Otto Bothlingk) द्वारा थयो. एमणे ध. स. १८४७मां (Rieu) साथे हेमचन्द्र-यर्थना 'अलिधान चिंताभिषि' नो जर्मन अनुवाद कर्त्ता. आगम अंगोंना अनुवाद करवानुं महत्वतुं कार्य रेव. स्टीवन्सन (Rev Stevenson) १८४८ मां 'Kalpa Sutra and Nava Tālva')² द्वारा कर्युं. आ पुस्तकमां कल्पसूत्र अने नव तत्व विशेषधमागधीमांथा अंगेज्ञमांथा अनुवाद प्रगट थयो. आनी प्रस्तावनामां तेमणे जैन वर्म, परुषण तीर्थकरो अने जैन भूगोल विशेष परिचय आप्यो अने पुस्तकने अंते अर्धमागधी लाप्य विशेष परिशिष्टमां नोंध करी. संस्कृत भाषाना विद्वान वेलरे ध. स.

१८५८ मां 'शत्रुंजय महात्म्य' अने ध. स. १८६६ मां 'लगवती सूत्र' मांथी डेट्लांक लागो. पसंद करी अनुवाद कर्त्ता, एटलु ज नहिं पण एणे जैन आगमो अने जैन संशोधननी दिशामां महत्वतुं कार्य. लासेन, विल्सन अने वेलर जेवो विद्वानोंनी बोक्ष धर्ममांथा जैन धर्मना जन्म थयो छ. एवं नी मान्यताने याकेभीजे 'निर्थक देखाव उपरथी अने आकस्मिक समानता 'उपरथी' करवामां आवेदी गण्यावेन सामित कर्युं के "जैन अने बोक्ष ए एकेभीजी संपूर्ण रीते स्वतंत्र धर्मसंघ छ. अने महावार तथा गौतम युध्य ए ए समझौलीन भिन्न भिन्नपुरुषो हता." कल्पसूत्रनुं स्टीवन्सने करेलुं काम सापाटी परतुं हतुं, ज्यारेया कोणीतुं काम सर्वाधी हतुं. आ प्रश्नालिकामां लोयमान (Leumann), क्लाइ (Klaist) युहुलर (Buhler) 'होर्नले (Hoernel) विंडिश (Windisch) ज्यावा विद्वानों जैन अंगेतु संपहन कार्य कर्युं. एमां विष्यात पुरातत्ववेता डॉ. ध. एफ. आर होर्नले ए अंड्रूत 'प्राकृत लक्षण' अने 'उपासग दशाएं' (उपासग दशांग) अंगोंने संशोधित-अनुवादित करी प्रसिध्ध कर्त्ता. जैन पट्टाव-विज्ञो पण प्रकाशित करी. ध. स. १८६७ मां अंगालानी एशियाटिक सोसायटीना प्रमुख अनेला होर्नले ए पठीना वर्षे सोसायटीना वार्षिक सभामा 'Jaina and Buddhism' विशेष प्रवचन आयेयुं. अने तेमां याकेभीना भततुं समर्थन कर्युं 'उपासग दशाएं' तुं संपहन करने अना आर भामां होर्नले स्वराचयत संस्कृत पद्मां संभान शा आत्मारामण महाराजने अपण कर्युं. होर्नल शा तिज्यानं-द्वस्तुरीधरण (आत्मारामण) महाराजने पोतानी रांकाएं विशेष पुष्टवता

अंग्रेज विद्वानोनुं जैनोने अप्रतिम प्रहान

हता, एमना दारा छ. स. १८८४ मां अमेरिकाना शिक्षागो शहेरमां योजयेली पार्लिमेन्ट ओहॉ रीलीज्यन्स (विश्वधर्म परिषद) मां कैन धर्मना प्रतिनिधि तरीके हाजर रहेवानुं भडुमान भल्युं.

तेचे ए आ परिषदमां पोते तैयार कुरेला नियंथ साथे श्री वीरयंह राधवल्ल गांधीने भेड़ला. भडुवाना वीसा श्रामणी श्री वीरयंह गांधी छ. स. १८८४ मां 'जैन एसोसिएशन ओहॉ इन्डिया' ना मानाहौ सेक्टरी अन्या. श्री वीरयंह राधवल्ल गांधी पहुळीवार परदेश गया त्यारे एमनी सलामां भुररोग्यो उछगा हुती. ज्ञे हे पछी एमणे ए ए वर्खत विदेश-यात्रा कुरेली, पोतानी विद्वाता, वृद्धवशक्ति, अने धर्म-परायणताने कारणे अमेरिकानां प्रवासमां एमणे विद्वानो अने सामान्य ज्ञनोने प्रकावित कर्या. विश्वधर्म परिषद्वाना आवाहुको अने विद्वानोन्ये एमने रौप्य चंद्रक एनायत कर्या. कासाडेगा शहेरना नागरिकांचे एमने सुवर्ण चंद्रक आप्यो. जैन धर्म पर व्याख्यानो आपी तेनुं रहय अने व्यापक्ता दर्शव्यां. वणी आनी साथे साथे लारताना तमाम दर्शनोनी वात सरणता अने दुक्षणाताथी समजानी. अमेरिका पछी इंडियनमां आव्या अडीं जैन धर्म विशेषी निःसासः ज्ञेधने शिक्षण वर्ग ज्ञात्यो. एमांना एक निःसासु हॉर्ट वेरन मांसाहु-रनो लाग करी जैन धर्मनुं पालन कर्यु. एमणे श्री वीरयंहलाई गांधीना भाषणेणी नोंध लाधी तेम ज्ञ अंग्रेजमां हॉर्ट वेरने जैन धर्म विशेषुं पुस्तक दाख्यु. श्री वीरयंहलाई गांधीचे विदेशना आ प्रवास हरभ्यान पठप व्याख्यान आप्यां. आमांना डेक्वांक 'Jaina philosophy' 'Yoga Philosophy' अते 'Karma Philosophy' अे त्रिपुस्तकोमां जगवाय छे. वोशिंगटनमां 'गांधी फ्लोसोफीक सोसायटी'नी स्थापना थाई.

शिक्षागोनी सर्वधर्म परिषदमां विवेकानंदे छिंदुधर्म अने संस्कृतिने मुलावङ्क वाचा आपी तो श्री वीरयंह गांधीचे जैनधर्म अने एथाप्ये व्यापक दृष्टिचे लारतीय

दर्शन उपर नजर ठेरवी. छ. स. १८०१मां मात्र ३७ वर्षनी वये श्री वीरयंह गांधीनुं अवसान थयुं. ज्यारे छ. स. १८०२मां ४० वर्षनी वये विवेकानंद भेलूर भडमां अवसान पाया. विवेकानंहना ज्ञवन अने कार्यनी चिरस्थायी असर रही ज्यारे श्री वीरयंह गांधीनुं भग्नानकार्य विस्मृतिमां हटाई गयुं. मात्र वांउनमां कैन लिटरेयर सोसायटीनी स्थपना थाई, ज्ञेना सेक्टरी हॉर्ट वेरन हता 'Jainism and an Atheism' मां वेरते कैनेती धर्मर विशेषा विचारणा अने पडू दृष्ट्यानी आवानानी चर्चा करी छे आ पुस्तकमां श्री संपत्तराय जैनतुं, 'A people behind the veil of karma' प्रवचन पण प्रसिद्ध करवामां आव्युं छे. ऐरिस्टर संपत्तराय कैन लघेतुं 'The Key of knowledge' नामतुं पुस्तक ए जमानामां धूलुं वर्षणायुं हुतुं. आ पुस्तकना चौद प्रकरणेमां जुदा जुदा धर्मेति लक्षमां राखीने धर्मर, योग, कमेने काप्यदो ज्ञेवा विपयो पर आध्यात्मिक ज्ञान लेखडे करी छे. जैन धर्मनी सोत-लंगीना सिद्धांत पर एमतुं विशेष लक्ष छे.

छ. स. १८०४मां श्री विजय धर्म सुरिण्डिधमां आव्या एमणे युरेपना अनेक विद्वानो साथे जै साहित्यना संशोधन अने संपादन अंगे अंगेणा पत्र व्याहार करो. जैन विद्वाना अध्ययन-संशोधननां प्रवाह युरेपमांथी अमेरिका अने जपानमां पण वर्षो छे. जपानना सुझुडी एमाहिराचे 'तत्त्वार्थ सुव' पर संशोधन कर्यु. पेरिसमां जैन डोमेलोज विशे उडो अव्यास करनार कोलरी कवाचे जैन व्यवहार लाप्य पर महानिष्ठं लाघ्यो. पेरिसमां वसतां डो. नलिना अलभीरे द्वानाईक डब्ल्यानुं संशोधन कर्यु. अत्यारे जर्मनीमां जैन विद्वानोनो विशेष अव्यास थाप्त रख्यो छे. आमां कलाउस भुन अने चंद्रलानुं निपाहानुं प्रहान महान्वतुं गणायं

कलकत्ताना राय धनपतसिंह भडाहुरे जैन आगमो छपाववानी शहरात करी. सुरतनी आगमोह्य समिति दारा

શ્રી સગરાનંદસુરિયાં એકલા હુથે ધરણ મોટા પાવા પર ‘આગમ પંચ ગીતા’ સંશોધન મુદ્રણનું કાર્ય કર્યું. આનું વિરાટ કામ એ પછી એકલે હુથે બીજા કોઈએ કર્યું નથી. ભાવનગરની જૈન ધર્મ પ્રસારક સલા, આત્મનંદ સલા અને યશોવિજયળ જૈન ગ્રંથમાણે જૈન સાહિત્યના ‘મહાત્વના ગ્રંથો’ પ્રકાશિત રહ્યા ‘સેકેડ થૂક ઓફ ધી જૈનેસ’ ગ્રંથમાં અનેક જૈન ગ્રંથના અનુવાદો કરાવી પ્રગત થયા. આ ઉપરાંત અત્યારે લ. દ. ભારતીય સંસ્કૃત વિદ્યામંહિર અને શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય દારા પ્રકાશન પ્રવૃત્તિ ચાલી રહી છે. દિગ્ભરેમાં ભારતીય શાન્દીઠ દારા ધરણ જૈન ગ્રંથનું વ્યવસ્થિત સંશોધન અને સંપાદન થયું. ‘Jain art and Architecture’ નામના તત્ત્વ મહાત્વના ગ્રંથાને સંસ્થાએ પ્રકાશિત કર્યા છે. ધ. સ. ૧૬૦૪માં શસ્ત્રીય ડે ધાર્મિક જૈન ગ્રંથો પ્રગત કરવા સામે વિરોધ થતો હતો, લારે શ્રી નાયૂરાસળ પ્રેમાણે હિન્દી ગ્રંથ રનાકર શ્રેષ્ઠી દારા મહાત્વના ગ્રંથો પ્રગત કર્યા. અને આ જ સમયમાં ‘જૈન ડિટોની’ અને ‘જૈન મિત્ર’ સામયિકનું પ્રકાશન થયું. નીસ જેગલા ગ્રંથોની રૂપના કરી.

શ્રી વિજયધર્મસુરિયાં બનારસમાં સ્થાપેલી યશો-વિજય જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા પાસેથી શ્રી યશોવિજયળ ગ્રંથમાણા ઉપરાંત ગુજરાતને તત્ત્વ વિદ્યાનો મળ્યા. દર્શન શાસ્ત્રના બીંડા અભ્યાસી પં. સુખલાલજી, જૈન પ્રાકૃત ગ્રંથના સંશોધક પં. એચરાહાસ દેશી અને પં. હરગોવિંદહાસ શેડ બનારસ ૧૯૬૬ યુનિવર્સિટીની સ્થાપનનો આ સમય હતો. આ સમયે બનારસના સ્થાદ્વાર મહાવિદ્યાલયે દિગ્ભર સંપ્રદાયના વિદ્યાનો તૈયાર કરવાનું ધાર્યું મેદું કામ કર્યું.

પુરાતાત્ત્વ સંશોધન અને પ્રકાશનના ક્ષેત્રે મહાત્વનું કાર્ય થયું છે. રાધસ (Rice, રૂસે, કાલહેન (Kallhorn) પોર્ટર્સન (peterson), ફર્ગુસન (Ferguson) અને બર્જેસ (Burgess) જૈન ધર્મનાં મંહિરો, શિલાલેખો અને હસ્તપ્રતો વિશે સંશોધન કર્યું. મયુરાના કંકાલી ગીતાના ઉત્ખનનમાં જૈન,

બૌદ્ધ અને આત્મધર્મના, ધર્મ વિરોધી પુરાતત્ત્વની ઉત્તમ સામયી મળી, આની સાથોસાથ જૈન ધર્તિહાસના ડેટલીક મહત્વની કરી પણ હાથ લાગી જ્ઞારે બર્જેસનું સચિત્ર પુરલકડ ‘Temples of SatiunJayn’ સીમા ચિહ્નદિપ ગણી શકાય.

જૈન ધર્મના ધર્તિહાસ અને પુસ્તકો વિરોધું શાન તો વિસ્તાર પાસું, પણ ધરણાભર- સંશોધકે તું વલણ તત્વજ્ઞાન કે સંસ્કૃતિ કર્તા પુરાતત્ત્વ અને ભાષા શાસ્ત્ર પ્રયે વધુ હતું. આથી આની સ્થિતિનું ધ. સ. ૧૬૦૬ માં યાકોબીએ ઉમાસ્વાતિના ‘તત્વર્થધિગમ’ સુત્રનો અનુવાદ કરતાં જૈન સિદ્ધાંતની ગવેષણા શરૂ થઈ. યાકોબીના રિપોર્ટ કિર્દીલ અને ગ્લાસ્પેને આ કાર્ય આગળ ધરાયું. શુદ્ધિંગ, હર્ટલ અને જેરિનો નેવા અનેક સંશોધકોએ કાર્ય કર્યું. એણે અતાદ્યું કે પંચતત્ત્વની મૂળ વાર્તા જૈનોની છે એ પછી લગ્બાવનલાલ ધર્મજ્ઞ, લાઉજાલ, ભાડારકર, સતીશચંદ્ર વિદ્યાભૂત્પૂર્ણ, ચિમનલાલ ડાઢાલાધ હસાલ, મુનિશ્રા જિનવિજયળ, શ્રી હલસુખભાઈ માદાવણિયા, બોગીલાલ સાઉસરા, અગર ચંદ્ર નાહયા, રમણલાલ ચી. શાહ, એ. એન ઉપાયે કેલાસચંદ્રજી, ઉમાકાન્ત શાહ, લાલચંદ પંડિત, હિરાલાલ રસીકદાસ કાપડિયા, મેતીચંદ કાપડિયા, મુનિશ્રા ચતુરં વિજયળ, મુનિશ્રા જર્મ્યુવિજયળ, આચંદ રામાપોદ્રિયા, અમરમુનિ, ડૉ. હિરાલાલ જૈન વગેરેએ જૈન ધર્મ અને સાહિત્ય વિશે શોધખોળ કરી, આગમ સંશોધનમાં મુનિશ્રા પુષ્ટ્યવિજયળએ સંગીત અને સમૃદ્ધ કાર્ય કર્યું.

સંશોધનના કાર્યમાં મેહનલાલ દલીચંદ દેસાઈનો ફાળો અવિસમરણીય રહેશે જૈન ગુર્જર કવિયોના તત્ત્વ ભાગમાં જૈનસાહિત્ય અને જૈન ધર્તિહાસનું બીંડું પરિશીળન કરીને એમણે ને કાર્ય કર્યું છે. તેને આ કૃષ્ણલાલ મે. જેવેરીએ મહાલારત ગ્રંથ (Magnum opus) તરીકે વણુંયું છે. સિંધી ગ્રંથાણા પૂજાલાધ ગ્રંથમાણા નેવા રથાઓ દારા જૈન સાહિત્યનું પ્રકાશન થયું છે. ગુજરાત પરતત્ત્વ મહિરે જૈન વિદ્યાના ઐડાણમાં મહત્વનું કામ કર્યું છે. સિદ્ધસેન દિવકરની જન્મતિ તકની ૧૦૦ પ્રાકૃત ગથા પર શ્રી અભ્યદેવસુરિની

મોહનલાલ દલીચંદ દેસાઈનો જૈન સાહિત્યમાં અવિસમરણીય ઝાર્પો.

पंचतंत्रनी मूण वार्ता जैनोनी : संशोधक हृष्टलनुं प्रतिपादन

पचीस हजार श्लोकोनी 'वाह महार्णव' नामनी दीक्षा लभ्यमां आवी छे. आ अंथ ए जैन दर्शननो आकार अंथ छे. आनी अनेक हस्त प्रत एकत्र करीते भगवान्यकृ पहिले सुभवालक्षणे एतुं संपादन कर्या. हस्त किंतु वाचे अने प'. सुभवालक्षणे एतो निर्णय करे. आ दर्शने जेहते हर्मन याकोणी जेवा विद्वान् रत्नं थर्य गया हुता. जैनधर्मना सार इपे विनोदालनुं पुस्तक 'समष्टसुत' पणु आ संक्षिप्तमा याह आवे.

सात भागमां प्रगट थयेता 'अलिखान राजेन्द्र कैरा' के आगम आठि जैन साहित्यना संचयरूप पुस्तक गणाय. आमां त्रा राजेन्द्रसुरिण्ये आगमो, लघ्ये नियुक्तिओ वजेरे प्राचीन अने अर्वाचीन प्राकृत अंथातु देहुन करीने शब्द संचल कर्यो प्रत्येक प्राकृत शब्दनी आगम संस्कृत पर्याय मूँड्यो अने अति विस्तारशी संस्कृत भाषामां एनी समजूती आपा. ज्यारे गुजरातीमां शतावधानी प'. मुनिश्री रत्नचंद्र स्वामीओ 'जैनागमन शब्द संचल, ८ आप्यो, आमां अर्धमां गधीमांथी गुजराती भाषामां संक्षिप्त अर्थ आपवामां आप्या छे. त्री हरगोविनास शेठो 'पाठ्य सधमण्डले ए आगमने अन्य नोंधपात्र कैरा छे हेवयंह लालकाई जैन पुस्तकोङ्कारक इंड द्वारा पणु जैन साहित्यना संज्ञायांध अंथे प्रगट थया छे. अन्य विद्यामंहिर (वडोहर), लांडार के छन्दस्त्रीट्यूट पूता) जैन संस्कृत सारीज तेमज वाराण्डीनी पार्श्वनाथ विद्याश्रम द्वारा अंथ प्रकाशननुं कार्य थयुं छे. पार्श्वनाथ विद्याश्रमे प्रक्षिप्त करेला जैन साहित्य युहूद उत्तिहासना अंथे अहमूर्त्य गणाय आ संस्था तरइथी जैन साहित्य अने संशोधनमां धाणुने भी. अच. डी.नी उपाधि भग्ना छे. ज्यारे वैशालीनी अहिसा एउ प्राकृत विद्यापीठ, ए जैन अध्ययनने वरेला संस्था छे, भनारस युनिवर्सिटी, भैसुर युनिवर्सिटी, पुना युनिवर्सिटी, उद्यपुर युनिवर्सिटी, नेवी युनिवर्सिटीमां जैन विद्वान् आसन (Chair) द्वारा जैन संशोधन अने अव्यासनुं कार्य यादे छे. ज्यारे उट्टीक युनिवर्सिटीमां जैन

संशोधन डेन्ड द्वारा आ कार्य थर्य रह्युं छे. हितीनी केन्द्रीय संपूर्णानुं संस्थान अने धारवाडमां पणु आ कम थाय छे.

उट्टीक अंथश्रेष्ठीओए जैन साहित्यना प्रसार अने प्रयारतुं महावतुं काम कर्युं छे. आमां श्री शांतिप्रसाद शाहना मातुश्रीनी रमतिमां प्रसिद्ध थती. 'मूर्तिर्दी अंथमाण' नोंधपात्र गणाय. पढ़भंगम. ज्यधवला, महाधवला, जेवा आगमतुल्य अंथातुं व्यवस्थित संशोधन अने संपादन सोलापुरी थयुं छे. गुजरात-गौतम अंथमाण द्वारा डे. ए. एन. उपाध्येना मार्गदर्शन हेठो हिंगम्बर अंथातुं प्रकाशन कार्य थयुं छे. भारतीय शानभीठो एक लाल इपियानो एवोर्ड (करमुका)ए पणु जैन संघनी शान-लक्षित अने उदारतातुं प्रतीक छे श्री शांतिप्रसाद जैने एकावनमां वर्ष निमित्तो आ एवोर्डनी योजना करी भारतीय शानभीठ द्वारा तथु भागमां प्रसिद्ध थयेदा 'Jain Art and Architecture' पुस्तके महत्व-पूर्ण गणाय. १० त्रा जोडुगदास काप-उत्तातुं पूज्य श्री यशोदेवसुरिना सहकारी प्रगट थयेतुं भगवान् महावीरनुं आल्यम तेमज मद्रासथी प्रसिद्ध थयेतुं 'तीर्थ दर्शन' शक्तर्ती प्रकाशन गणी शक्य

जैन संस्थाओमां भावनगरना श्री यशोदित्य अंथमाण, त्रा जैन आत्मानुं सल्ला अने त्रा जैन धर्म प्रसारक सभाए धर्म महत्वनुं कार्य कर्युं. गुजरात मंडणी एनी संस्थाए अहिंसानो प्रयार कर्यो. संवत १६५८मां श्री गुलाबयंह छाना प्रयासथी जैन श्रवताम्बर डॉ-इरन-सनो ४८-म थयो. तीने वर्ष मुंबईमां एतुं मौका पाया पर अधिवेशन योजयुं. आ संस्थाए जैनागम, न्याय औपदेशिक भाषा-साहित्य, तत्वज्ञान अने विज्ञान वगेरे विषयोना सुचिअंथ जेवो 'जैन अंथावल' नामे सुचिअंथ प्रसिद्ध कर्यो. जैसलमेर, पाटडा अने लांभडीना अंथभांडारे एवु प्रसिद्ध कुरेली याह अभ्यासीओने भाटे अमूल्य जनी रही छे. आ संस्था द्वारा सामयिक अने पुस्तक प्रकाशननुं पणु

बर्जे सनुं 'ट्रैम्पलस एपाइ शत्रुंजय' सचिन पुस्तकः एक सीमा चिह्न

[आत्मानुं ब्रकाश]

નોંધપાત્ર કાર્ય થયું છે. ધ. સ. ૧૮૬૩માં દિગમ્બરોએ ભારતી વર્ષીય દિગમ્બર જૈન મહાસભાની સ્થાપના કરી અને 'ભુર્ધ' ને તેના મુખ્ય સ્થળ તરીકે રાખ્યું. જ્યારે ૧૮૦૬માં સ્થાકવાસીઓએ અજમેરમાં પહેલી ક્રોન્ફર્નસ ભરી સમગ્ર ભારતના જૈન સંગ્રહયોને એકત્રિત કરવાના પ્રયાસ રૂપે ધ. સ. ૧૮૬૮માં Jain Youngmen's Association સ્થપાયું અને ૧૮૧૦ માં તેણું નામ 'ભારત જૈન મહામંડળ' રાખ્યવામાં આવ્યું. યુગદ્દરીં આચાર્ય શ્રી વિજયવલભસુરિઝની પ્રેરણથી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના થઈ. તા. ૧૮-૬-૧૮૧૫ના દિવસે પંદર વિદ્યાર્થીઓથી ભાડાના મકાનમાં શરૂ થયેલી. આ સંસ્થા વટ્ટક્ષણી જેમ કૂદીકાલી છે. આ સંસ્થાએ નવી પેઢીને ઉત્ત્ય શિક્ષણ માટેની સવલતો આપીને, દુઃખી કુદુંભેને સુખી અનાવીને સમાજના ઉત્કૃષ્ટનું મહત્વતું કાર્ય કર્યું છે. આને મુંબદી ઉપરાંત અમદાવાદ, પૂરા, વડોદરા, વલ્લભ-વિદ્યાનગર અને ભાવનગરમાં આ સંસ્થાની પાંચ શાખાઓ છે. વળ વિદ્યા વિસ્તારની સાથોસાથ જૈન આગમ ગ્રંથમાળા જેવી મોટી યોજના હાથ ધરીને સાહિલ પ્રકાશનના ક્ષેત્રમાં પોતાનો ફળો આપ્યો છે. આચાર્ય શ્રી વલ્લભવિજય સુરિઝની સમાજ ઉત્કર્ષની અભના અને વિદ્યાવિરતારની તમનાતું શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય ચિરંભુવ રમારક અની રહ્યું છે.

જૈન ભંડારોમાં માત્ર જૈન પુસ્તકોના જ સંગ્રહ નથી, પણ એના સ્થાપકો અને સાચવનારાઓએ પ્રત્યેક વિષય અને હરેક સંપ્રદાયના પુસ્તકો સંગ્રહવાતો પ્રશંસનીય પ્રયત્ન કર્યો છે. આચિન અને મહત્વનાં બૌધ તેમજ જ્ઞાનશુદ્ધ સંપ્રદાયના પુસ્તકો જૈન ભંડારોમાંથી મળ્યા આવે છે. જે અન્યન કયાંય મળતાં નથી. માત્ર કાગળ ઉપર લખાયેલાં પુસ્તકો જ નહિ, પરતુ તાઉપત્રનાં પણ હુંણરો પુસ્તકો અને આખેઆખા ભંડારો સાચવી રાખ્યાં વિરલ કાર્ય ગુજરાતના જૈનોએ કર્યું છે. મહા ગુજરાતનાં હરેક નાના-મોટાં શહેરોમાં એક હેત્થી વધુ જૈન ભંડારો મળે જ. અને પાટણ, લીંબડી કે ખંલાત જેવા શહેરો જૈન ભંડારોને લિધે જાણીતા થયા છે. એ શહેરનું નમ પહેલાં વિદ્યાનને પહેલા એના ગ્રંથભંડારની યાદ આવશે.

છેલ્લાં એકસે વર્ષમાં રચાયેલાં તીર્થો પર નજર કરીએ તો ગુજરાતના મહેસાણા, કલ્લાડુડ પાર્શ્વનાથ (ધોળણા) ભાંડણી, પાનસર, સેરિસા, પંજામાં ડાંગણુ અને મદસથી ૧૫ કિલોમીટર દૂર પોલાલ ગામમાં પુંડલ તીર્થ (ક્રેસરવાઈની) રચના થઈ. રાણીય સ્તરે ભગવાન મહાવીરના ૨૫૦૦માં નિર્વાણ મહેતસવની ઉજવણી થઈ ગોમટેશ્વરની બાહુભલિની મૂર્તિને એક હુંઠર વર્ષ થયાં તેનો ભાગ મહેતસવ થયો દક્ષિણા ધર્મ સ્થળ અને ઉત્તારપ્રદેશના હિરોઝાઅદમાં અનુક્રમે આશરે ૪૨ કુટ અને ૩૮ કુટ ઉચ્ચી બાહુભલિની મૂર્તિએ સ્થાપવામાં આવી. આ મૂર્તિ ડારકાલમાં શ્રી વીરેન્દ્ર હેગણેએ તૈયાર કરી હતી. ઐરીવલીના નેશનલ પાર્ક પાસે પોતાનપુરના અભમમાં ઋપલદેવ, લસરદેવ અને બાહુભલિની મોટી મૂર્તિએ મળે છે. સર્વ ધર્મની વિલક્ષણ ભાવના પ્રમોધતું, ધાર્ટકાપરતું સર્વોદાય મંહિર કેમ ભૂતી શક્તાય ? અહીં એક હુંઠરથી પણ વધુ શ્રી પાર્શ્વનાથની મૂર્તિએ છે. તારંગા, અણુ, રાણકપુર, શતુંજય અને જુનાગઢનાં તીર્થોને જરૂરોદ્ધર થયો. આમા ધર્ષાં જરૂરોદ્ધરમાં શ્રેષ્ઠી વર્ષ શ્રી કરતુરભાઈ લાલભાઈની કલાદિપ્રતીત પ્રતીત થાય છે. શ્રી આણંદજ કલાણજની પેઢીએ તીર્થોની વ્યવસ્થા અને તીર્થોદ્ધારનું કાર્ય કર્યું. આ કાર્યોમાં શ્રી પ્રભાશંકર સેમપુરા, નર્મદાશંકર સેમપુરા, અમૃતલાલ ત્રિવેદી, નંહલાલ અને સંપાદકજીએ મહત્વતું ચેગકન કર્યું. આ સમયગાળા દરમ્યાન આગમ મહિરોની સ્થાપના સારી પેઠે થઈ. સ્ફુરત, શંખેશ્વર, અમદાવાદ, શતુંજય, વેરાવળ વગેરે આગમ મંહિરો સ્થપાયાં, શ્રી કાનજી સ્વામીએ પણ આગમ મંહિરો બધાયાં. ગુજરાતમાં જ્ય જેટલાં દેરાસરો રચ્યાં. આ સમયગાળામાં તીર્થ અને પર્વતિથિ નિમિત્તે જૈન સધીમાં ધર્ષા વિવાદ અને વિખવાદ થયા, જે કમનસીખી હજી પણ જોવા મળે છે.

ધ. સ. ૧૮૩૪માં શૈવતાગ્યર સંખતું મુનિસેમેલન થયું. આમાં સાતસો સાધુઓએ એકત્રિત થયા હતા. અને તેમણે પદ્ધત બહાર પડ્યે હતો. ધ. સ. ૧૮૬૩ અમદાવાદમાં અધિલ ભારતીય જૈન શ્રી. મ. અમણ્ણો પાસક સંમેલન યોજન્યું. સંધની આચારશુદ્ધ અને તેમાં પેઢીલી શિથિલતા દૂર કરવા માટે એનું આચોજન થયું

શ્રીમહ રાજયદ્ર અને શ્રી કાનળસ્વામી સૌકાની રોમણ્ઠ્રોક જીવત ધર્તના

હતું. પરંતુ તેનો હેતુ સફળ થયો નહિ. આચાર્ય તુલસીએ લાડનૂમાં 'કૈન વિશ્વકારતી' સંસ્થા સ્થાપી. આ સંસ્થામાં અધ્યયનતું પ્રેરણશાખાથી ક્રમ ચાલે છે તેમ જ તેતું. આગમ પ્રકાશનતું કાર્ય પણ મહાત્મનું ગણાય. સ્થાનકવાસી સંબંધ દારા રાજગૃહીના પહોંચાની તળેટીમાં ઉપાધ્યાય અમરચંદું મહારાજના ઉપરેશથી સ્થાપાયેલી વીજ્યતન નામની સંસ્થા લોકશિક્ષણ, લોકસેવા, ધ્યાનસાધના, સાહિત્ય પ્રકાશન અને શાસ્ત્રોના અધ્યયન-અધ્યાપનતું કાર્ય કરે છે. સ્થાનકવાસી શ્રી સુશીલમુનિ અને શ્વેતાભ્યર પંથના શ્રી ચિત્રકારું મહારાજના વિદેશગમનથી બંને પંથમાં ધર્મ મેદા વિવાહ જાગ્યો હતો.

ગુજરાતમાં શ્રેષ્ઠિઓની ગૌરવભરી પરંપરા જેવા મળે છે, કૈન શ્રેષ્ઠિઓએ ધર્મ પ્રવૃત્તિ ઉપરાંત વાંપક સમાજ કલ્યાણની પ્રવૃત્તિઓમાં જીવતં રસ લીધો છે. મેટીશા શેડ, નરસિંહ ઉત્સવજી નાયક, પ્રેમાલાદ્ધ શેડ, નરસિંહનાથા, પ્રેમચંદ રાયચંદ, હીલાદ્ધ શેડ, મયાલાદ્ધ પ્રેમાલાદ્ધ, કસ્તુરમાર્ઘ મણિકાર્ઘ, અંધાલાલ સારાલાદ્ધ, મનસુખભાઈ શેડ, લાલલાદ્ધ શેડ અને કસ્તુરભાઈ લાલાદ્ધ જેવાએ તો ધર્મની પ્રવૃત્તિ કરી છે. શ્રેષ્ઠિવર્ય શ્રી કસ્તુરભાઈ લાલલાદ્ધએ તો શ્રી આશંકુ કલ્યાણજી પેઢાનો વહીવટ, જીજુંદ્ધારતું, કાર્ય, લા. દ્વ. લાંડુરીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામહિરની સ્થ પના ઉપરાંત અનેક શિક્ષણ પ્રસારનાં કર્યો કર્યા છે, જ્યારે મહિલાઓમાં પણ હરંડોર શેડ થી. અને ઉજમ કિંદ જેવી કુશળા સનનારીએઓ સફળતાથી મેદા કારભાર સંભાળ્યો છે. લીમશી (લીમસિંહ) માણુષે એક લાભના ખર્ચે વર્ષો પહેલાં પ્રકરણ રનાકર ચાર ભાગ પ્રસિદ્ધ કરવાની યોજના કરી હતી. એમણે સુયગડાંગ આહિ આગમે તથા કૈન કથા રતન-કોરના આડ લાગે. અનુવાહ સહિત પ્રગટ કર્યા. 'આ ગ્રંથએ લોકોના ધર્મજ્ઞાનમા વિદ્ધ કરી. સ. ૧૬૪૭ના જેઠેવદ પાંચમને શુરૂવારે તેમનું અવસાન થયું. અને પછી તેમની પેઢી તરફથી યોગશાસ્ત્ર હરિલદાયક આદિ પુરતકો મૂળ અને અનુવાહ સહિત અહાર પડ્યાં છેલ્લા

કેટલાંક વર્ષોમાં પર્યુષણ પર્વ સમયે પર્યુષણ ચોણની વાખ્યાનમાળા એક નવો ઓક સ્થયવે છે.

છેદ્વા એક સૌકાની ધર્મપ્રવૃત્તિ જેતા નણ ધટનાએ સૌથી વધુ દૂરગામી અસર કર્યા ગણાય. સૌરાષ્ટ્રના મેરાયી પાસે આવેલા વવાણિયા ગામભાં સ. ૧૬૨૪ ના કારતક સુદ પુનમે રવિવારે રાયચંહલાદ્ધનો જન્મ થયો. તેણો સ્થાનકવાસી કૈન ધર્મ પાળતા હતા જ્વેરાતો વ્યવસાય કરતા અને તેણા કંવિ તેમજ શતાવ્ધાની હતા. તીવ્ર રમરણશક્તિ ધરાવતા રાયચંહલાદ્ધના વિવહાર કુશાળતા અને ધર્મપરાયણતાનો મધુર સુમેળી જેવા મળતો. એમણે સોણ વર્ષ મોક્ષમાળા અને સતરમે વર્ષ કાબના બેધની રૂચના કરી. ઓણણુસિમે વર્ષ મુંબઈમાં શતાવ્ધાનના પરોગો કર્યા સ. ૧૬૫૨માં નડિયાદમા પદમાં આત્મસિદ્ધ શાસ્ત્રની રચન કરી, તેણો કંવિ કરતા વિશેષ તત્વચિંતન મુખુસ્તુ હતા. હિંદુ ધર્મમાં ગાંધીજીને જ્યારે જ્યારે શાંકા થતી લારે રાયચંહલાદ્ધને પૂછતા અને ગાંધીજીએ લખ્યું છે કે, 'હિંદુધર્મમાં મને જે જોઈએ તે મળે એમ છે. એવો મને વિદ્યાસ આપો. આ રિથ્યતિને સાંતુ રાયચંહલાદ્ધ જવાબદી થયા' ૧ આ પછી રાયચંહલાદ્ધ શ્રીમહ રાજયદ્ર તરીકે ઓણણ્ઠાયા ચાન્દે વડવા, છદર, અગાસ, નારોલ અને દેવલલી જેવાં સ્વયંએ એમના આશ્રમો છે. અહીં સ્વાધ્યાય અને આત્મસાધનાની પ્રવૃત્તિઓ ચાલે છે એમના સાહિસતું પ્રકાશન પણ બધ રહ્યું છે.

ભીજું પરિવર્તન ૧૬૭૪માં શ્રી કાનળ સ્વામીએ સ્થાપેલા પંથથી આંધ્રાં, ભૂગ સૌરાષ્ટ્રના ઉમરાળાના શ્રી કાનળ સ્વામીએ સ્થાનકવાસી ફિરફાળો લાગ કરીને એક સ્વતંત્ર ફિરફાળી રચના કરી. જે કે એનું છેવટું ઇપાંતર હિંગમ્બર સંબંધ રૂપે થયું. મધુર વાણી એને પ્રલાવશાળા વિક્રિત ધરાવતા કાનળ સ્વામી સોન-ગઢમાં રહેતા હતા. નિશ્ચય નય તરફ તેમનો ઓક હતો અને કુંદુંદ્ધાર્યાર્થનાં 'સમયભાર' અને 'પ્રત્યનતસાર' પર તેણો વિશેષ ભાર આપતા હતા.

ऋण-महाराजा श्री लोकनाथ एवं लोकपंथतुं इपांतर छे.
आयर्य श्री तुलसीना नेतृत्व छेठा आ पंथे नवुं ज
इप धारण कुरुः. ऐहे संस्कृत, प्राइतना उत्तम विद्यनो
आधा. आयर्य श्री तुलसीना विशेषता एवं उलेखाय डे
ऐमधे पोताना पंथथा अगगा थवाने भद्वे पंथने
साथे लहने कांति करी. साध्यायोमां अभ्यास वापारीने
तेमने विद्युती बनावी. साधी अने आविका वज्ये
'समर्थी' नी ऐक नवा डॉटिनी रमना करी. जे संसुन्तवनी
मज्ज्यूत पीडिका यनी रहे.

छेद्वा ऐक्सो वर्षनी धर्म प्रवृत्ति पर नजर
करीमे तो ऐम लागे छे के बाननो भ्रवाह जेटो देरा-
सरो अने धर्मात्सवे तरफ वज्यो छे तेट्ले: डेववणी डे
समाजकल्याणना क्षेत्रोमां वद्यो नथी. सार्वजनिक सेवानी
भावनानी पूरी भीलावट थह नथी. हजु विपुल जैन-
साहिल अंथलंडरो अने हस्तप्रतोमां रहेलुं छे ऐना
प्रकाशन माटे वधु प्रयत्नोनी जडर छे. प्राइत आपा
अने साहित्यना अभ्यासनुं प्रहेष्य आतणुं थतु जय छे
ते पण् यिंताजनक गणाय. अनेकांतने उपदेशता आ
आ धर्ममां हजु तीर्थी अने तिथियोना विवाहे चाले
छे जे संकुचित धर्मज्ञवाने वकरावे छे धर्मक्षियाओ
साथे ऐनी लावनाओ जाणवानी आजे भूत्य जागी छे

अने युवान वर्तमान विश्वना संहर्समां आ वने न
संयोगे पेखवा याहे छे.

आजे विश्व उपथी परिवर्तन पामी रख्य छे.
विविधदेश, धर्म अने वर्णनी भजनो. परस्पर औज
निकट आवी रही छे. वैरानिक प्रगतिने परिणामे हुनिया
नानी थती जय छे तेना संथे सतालूम. धन भूत्य अने
अहंताथा प्रेराइते भेटां रांट्रो अड्योनी भहात करवा
हुं कार करी रखा छे. तेने परिणामे हुनिया सर्व नशने
आरे जिबी रही हेय अम लागे आ परिस्थितिमां
आजनो भानवी धर्मनी संकुचित मान्यताओ, जउ
आयरोने परधर्म विद्येषमां पुराध रहेवाने भद्वे भानव
कल्य थुने प्रेरे ऐनी विय रबेल्हु डे भावनाओ धर्ममांथी
सार्वीने तेने समय भानवलतिना उथ.न भाटे सम-
जवा-समजववा तैय.२ थगो छे. ओ वज्येकैन धर्म-
प्रयोगित अहि सा, संयम, तप, परमत संहित्युता अने
प्राणीप्रेम वगेरे उच्च आहरो तूतन युगन! भानवीने
विश्व प्रेम अने विश्व शांति अणी इच्य करवामां भह
करी. शके तेम तेम छे. वर्तमान संहर्समां कहांच एवं ज
तेतुं सार्थक्य छे.

कुभारपाणी हेसाई

प्रगट थृष्ण चुकेल छे

श्री सुभतिनाथ चरित्र भाग २ जे. प्रकाशक्षि थेले छे. जेनी अर्थात्ति
नक्दो होकाथी तालालीक भंगावी लेवा विनांती छे. भूण डीभते आपवानो छे.
तेनी भूण डीभत इपीआ पांत्रीश राखेल छे. तो तालालीक भंगावी लेवा विनांती.

- स्थ॒ण -:

श्री जैन आत्मानंह सक्षा
३. आरगेट : भावनगर : (सौराष्ट्र)

ना. को : बहार गायना थाड्कोने पोस्टेज खर्च सहीत इपीआ ओगाण चातीस
अने वीश पैस तु मनीचोर्डर करवा विनांते.

શ્રી જૈન આત્માનંદ
સં. ૨૦૩૮ના આસે વદી

કુંડ તથા જવાખાદીઓ

રૂ. પૈસા

રૂ. પૈસા

બીજા અંકિત કરેલા કુંડ :-

પરિશિષ્ટ મુજબ	૨૫,૩૮૦૧-૫૨
શ્રી પુસ્તક પ્રકાશન આતું ગઈ સાલ મુજબ...		૨૪૬૯-૦૦	
ચાલુ સાલ બેઠ		૩૧૪૭-૫૦	

આદ ખર્ચ		૫૬૦૮-૬૦	
		૫૬૦૮-૬૦	

શ્રી પ્રમુખ આગમન સમારંભનું આતું ગઈ સાલ મુજબ		૬૩૩-૧૦	
ઉમેરો ચાલુ સાલ બેઠ		૧૦૧-૦૦	

આદ : ચાલુ સાલ ખર્ચ		૧૦૩૪-૧૦	
		૪૦૩-૧૫	

		૫૩૦-૬૪	

જવાખાદીઓ :-

અગાઉથી મળેલી રકમો પેટે	...	૩૦૦૬૦-૬૮
ભાડા અને ખીજ અનામત રકમો પેટે	...	૧૮૬૩-૦૦

		૩૧૬૪૩-૬૮

ઉપજ ખર્ચ આતું :

ગઈ સાલની બાકી જમા	...	૨૮૫૬-૫૩
ઉમેરો / ચાલુ સાલનો વધારો આવક ખર્ચ આતી મુજબ		૪૬-૩૧

		૨૬૦૨-૮૪

કુલ રૂ.**૨૮૬૨૮૬-૧૦****દ્વિતીઓની સહી :**

- ૧ હીરાલાલ લાણુલભાઈ શાહ
- ૨ પોપ્ટલાલ રવળભાઈ સદ્ગીત
- ૩ અમૃતલાલ રતીલાલ (લગતભાઈ)
- ૪ હિમતલાલ અનોપચંદ મેતીવાળા
- ૫ પ્રમેદકાંત ખીમચંદ શાહ

સભા—ભાવનગર
અમાખના રોજનું સરવૈયું

નોંધણી નંબર :
એક્ઝ ૩૭/ભાવનગર

[મિલકત]

રૂ. પૈસા

રૂ. પૈસા

સ્થાવર મિલકત :-

ઉમેરો : વર્ષો દરમયાન બાંધકામ ખરીદી બેટ	૧૦૧૮૨૧-૮૦	૧૦૧૮૨૧-૮૦
--	---------	-----------	-----------

ડેટ સ્ટોક ફેર્નીચર :-

ગાઈ સાલની ખકી	૬૩૫૬-૦૦	
ઉમેરો : વર્ષો દરમયાન ખરીદી બેટ	૪૬૬-૦૦	૬૮૫૨ ૦૦

માલ સ્ટોક :— (દ્રસ્ટીશી/મેનેજરશીની પ્રમાણિત થાદી મુજબ)	૮૭૮૬-૩૩
--	---------	---------

છલેક્ટરીની ડિપોઝીટ	૧૪૦-૦૦
--------------------	---------	--------

ઓડવાન્સીઝ :-

ખીનાંગોને	૧૬૮ ૭૦	
-----------	---------	--------	--

૧૬૮ ૭૦

રોકદ તથા અવેજ :-

એન્કમાં સેવીંગ આતે યુનિયન એન્ક તથા દેના એન્ક	૧૨૨૮૨-૪૧
એન્કમાં ફીકરડ ડિપોઝીટ આતે	
યુનિયન એન્ક તથા દેના એન્ક	૧૫૮૫૦૦-૦૦
દ્રસ્ટી/મેનેજર પાસે ...	૩૦૬-૬૦

૧૭૨૦૮૬-૩૧

સરવૈયા ફેરના	૦-૬૬
--------------	---------	------

કુલ રૂ.

૨૮૬૨૮૯-૧૦

ઉપરનું સરવૈયું અમારી ભાન્યતા પ્રમાણે દ્રસ્ટના ફેરો તથા જવાઅદારીઓ તેમજ મિલકત તથા લહેણાનો સાચો અહેવાલ રજુ કરે છે.

ભાવનગર
તા. ૩૦ ડિસેમ્બર ૧૯૮૨

સંઘર્ષી એન્ક કું.
ચાર્ટર્ડ એક્ઝાઇન્ટસ

માર્ચ]

[૮૭]

શ્રી જૈન આત્માનંદ
સં. ૨૦૩૮ના આસો વહી અમાસના રોજ

આવકે	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા
આડા ખાતે : (લેણી/મળેલી)
એન્કના ખાતા ઉપર	...	૧૧૪૭૫-૦૦
વ્યાજ ખાતે :- (લેણી/મળેલી)	...	૧૪૦૦૪-૨૫
કોટ આવક :-	...	૪૦૬૭-૦૦
બીજુ આવક :-		
શ્રી જીન આવક	...	૧૨-૬૫
શ્રી જાહેર જાહેર આવક	...	૩૦-૦૦
શ્રી પરતી વેચાણ	...	૮૩-૬૫
શ્રી પુરુષક વેચાણ નહોં	...	૩૫૮૬-૮૫
અન્ય પરચુરણ આવક	...	૧-૪૫
		૩૭૧૪-૫૦
કુલ રૂ.		૩૩૨૫૬-૮૫

દ્વારાઓની સહા :-

- ૧ હૃતલાલ ભાણુલાઈ શાહ
- ૨ પોષટલાલ રવળભાઈ સલેલત
- ૩ અમૃતલાલ રતીલાલ (ભગતભાઈ)
- ૪ હિમતલાલ અનોપચંદ મેતીવાળા
- ૫ પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

સભા-ભાવનગર

નોંધવી નંબર :
એક. ૩૭-ભાવનગર

પૂર્ણ થતાં આવક અને અર્ચનો હિસાબ

અર્ચ	રૂ.	પૈસા	રૂ.	પૈસા
મિલકત અંગેનો અર્ચ :-				
મુનિસિપલ/ગવર્નર્સિન્ટ ટેક્ષ	૪૮-૦૦	
મરામત અને નિલાવ	૭૭૮-૪૫	
વામો	૪૦૪-૦૦	
				૧૨૩૨-૪૫
વહીવટી અર્ચ :-				૮૪૮૦-૬૫
કાનુની અર્ચ :-		૯૫૦-૦૦
ઓડીટ અર્ચ :-		૯૫૦-૦૦
ક્રોણો અને ક્રી :-		૩૪૪-૮૦
પરચુરણ અર્ચ :-		૧૦૧૪-૫૦
ક્રીજવી અથવા અર્કિત કંડ આતે લીધેલ રકમો :-				૭૭૫૮-૬૪
ક્રોસ્ટના હેતુએં અંગેનો અર્ચ :-				
ક્રોટ અંગેના હેતુ અગેતું અર્ચ	૧૪૦૭૨-૨૦	
				૧૪૦૭૨-૨૦
બધારો સરવૈયામાં લઈ ગયા તે :-				૪૬-૩૧
કુલ રૂ.				૩૩૨૫૬-૮૫

તા. ૩૦ ડિસેમ્બર ૧૯૮૨
ભાવનગરઅંધવી એન્ડ કું,
ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટાન્ટ્સ

ભગવાન મહાવીર કલ્યાણ કેન્દ્રનો ટુંક અહેવાલ

તાજેતરમાં શુજરાત સૌરાષ્ટ્રમાં વાવાઓડાથી થયેલ હોનારતમાં ‘ભગવાન મહાવીર કલ્યાણ કેન્દ્ર’ સુંબદી તરફથી થયેલ રાહત કાર્ય :

વાવાઓડાના સમાચાર મળતાંજ કેન્દ્રના દૂસ્તી સેકેટરી શ્રી છોટાલાલ પી. કામદાર જાતે અસર-અસ્ત વિસ્તારોની સર્વે કરી પ્રાથમિક રાહત આપવાનું શરૂ કર્યું હતું.

- (૧) અમરેલી જીવલાના અસરઅસ્ત વિસ્તારોમાં એક હુલર જેડી પુરુષોના કપડા, એક હુલર જેડી સ્ત્રીઓના કપડા, ત્રણું હુલર ધારણા, એલ્યુમિનીયમના ૧૩ વાસણુના ૧ સેટ એવા એક હુલર વાસણુના સેટ અને ફ્રાંચિયાર થેલી ૨૫નું વિતરણું કર્યું હતું અને રૂ. ૫ાંચ હુલરની રોકડ રાહત આપી હતી.
- (૨) વેરાવળ અને આજુભાજુના ગામડામાં ૧૫૦૦ સેટ પુરુષોના કપડા ૧૦૦૦ સાડીઓ ૧૦૦૦ ધારણા અને વીસ હુલર રોકડની સહાય આપી હતી.
- (૩) હુલવદના મીઠાના અજરમા પુખાણીયાઓને રૂ. એક લાખની ડિમતના કપડા ધારણા તથા અનાજ આપવામાં આવ્યા.
- (૪) સાવરકુંડલામાં માલધારીઓના ઘેટા બકરા અરીદી આપવા થામવિકાસ દ્વસ્ટને રૂ. એ લાખ આપ્યા.
- (૫) લાડી, ઈંગોરાળા, અને લીંગરાહમાં કુલ ૧૩૬ રહેકાણો ખાંધી આપવા માટે રૂ. ૨૫-૨-૮ઊના ભૂમિપૂજન કર્યું. મકાન પાકા અને રૂ. ૮૦૦૦/-ની ડિમતના થશે. આ રીતે કુલ રૂ. ૧૮ લાખથી વધારેની સહાય આપી છે.

ભારતના કોઈપણ ભાગમાં કુદરતી આઇત આવે ત્યારે કેન્દ્ર તરફથી રાહત કાર્ય શરૂ થાય છે. અત્યાર સુધી લગભગ રૂ. ૩ કરોડના રાહત હેશના જુદા જુદા ભાગોમાં, રાજ્યોમાં આપી છે.

લિ. છોટાલાલ પી. કામદાર.
દૂસ્તી સેકેટરી.

ભગવાન મહાવીર કલ્યાણ કેન્દ્ર સુંબદી.

૫. પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ સાહેબ શ્રી તેલાસસાગરસૂરીશ્વરજીની પ્રેરણુથી, શ્રી વર્ધમાન જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજન સંધ જીતમાનપુરા, અમદાવાદ તરફથી મૂળ અંગ સૂતો નં. ૧ થી પની પ્રતો સભાને લેટ તરીકે મળી છે. તે માટે હાર્દિક આલાર વ્યક્ત કરીએ છીએ.

અન્ય માનનીય પ્રકારાકો પોતાના પ્રકારાનની પ્રત મોકલી આલારી કરે તેવી નમ્ર વિજાપ્તિ આ સભાની લાધપ્રેરીને લાલ બહોળા પ્રમાણુમાં લેવાય છે. તેથી જ્ઞાન-પ્રચાર થશે; તેમજ જીવન ઘડતરમાં અનરો ઝાળો આપ્યાનું સુકૃત સંપાદન થશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

— અમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોાની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમપૂજ્ય વિક્રાન
મુનિરાજશ્રી જંબુવિજ્યલુ મહારાજના
વરહૃદસ્તે સંપાદિત થયેલ અનેડ અને અમૂલ્ય ચંથ

‘દાદસારં નયયકમુ પ્રથમ અને દ્વિતીય ભાગ’

આ અમૂલ્ય ચંથ જેમાં નથોતું અહૃદ્ભૂત વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજે તથા સાધીલુ મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ચંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયફેરી માટે વસાવવા જોઈએ.

આ ચંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજ્યધમ્સૂરીખરલુ મહારાજ જણાવે છે કે—

ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે, જે વિક્રાન મુનિ મહારાજે, સાધીલુ મહારાજે, તથા શ્રમજી તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતકરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગત કરેલા પુસ્તકોમાં આ ‘દાદસારં નયયકમુ’ને શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂડી શકાય તેમ છે. તે માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાહ ધેરે છે.

(કિંમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

બહાર પડી ચુકેલ છે જિનદારકથાનકમુ (અમારં નવું પ્રકાશન)

પ્રસ્તુત જિનદારકથાનક સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે આસ ઉપયોગી જોવો કથાચંથ છે.

સ્વ. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શિલ્પવારિધિ શ્રી પુણ્યવિજ્યલુ મહારાજની ઈચ્છાનુસાર આ ચંથ પ્રકાશન કરવામાં સહેળ થતા ખુબ આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે.

અમારી વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈને પરમ પૂજ્ય સાધીલુ મહારાજશ્રી જોંકારશ્રીલુ મહારાજે આ ચંથનું સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય કરી આપવાની કૃપા કરી છે.

આ કથાનકોનો ગુજરાતી ભાષામાં ખણું સંક્ષિપ્ત સાર આપવામાં આવ્યો છે. આ ચંથ દરેક લાયફેરીમાં વસાવવા યોગ્ય છે.

કિંમત રૂ. ૮-૦૦

લખો— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારગેટ, ભાવનગર.

દરેક લાઈફ્રેની તથા ધરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગંધો

સંસ્કૃત ગંધો

વીશાષિ શ્વાકાપુરુષ ચરિતમ	ડીમન
મહાકાયમ् २-પૂર્વ ३-४	
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦
વીશાષિ શ્વાકા પુરુષચરિતમ	
મહાકાયમ् પર्व २-३-४	
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦
ક્રાદ્ધશાર નયયાઙ્કમ્ લાગ રદો	૪૦-૦૦
ક્રાદ્ધશાર નયયાઙ્કમ્ લાગ રણે	૪૦-૦૦
શ્રી નીવાણ કેવલી સુકૃતી પ્રકરણ-મૂળ	૧૦-૦૦
જિનહાતા આણયાન	૮-૦૦
નવસ્મરણાહિ સ્તોત્ર સંન્હારુ:	૨-૦૦
શ્રી સાધુ-સાધી ચોચ્ચ બોનશ્વરુ	
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૫-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણુમ	૨-૦૦
શ્રી વીતરાગ મહાહેવ સ્તોત્રમ	૧-૦૦
આદરોપાધ્યાય	૫-૦૦
આવકધમ્ વિધિ પ્રકરણમ	૫-૦૦

ગુજરાતી ગંધો

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર લાગ-૨	૩૫-૦૦
શ્રી શ્રીપાળજ્ઞાલનો રાન	૨૦-૦૦
શ્રી લાલભું એને જોસું	૩-૦૦
શ્રી સુપાર્થનાથ ચરિત્ર લાગ ૨ બે	૮-૦૦
શ્રી કાન્યસુધાકર	૮-૦૦
શ્રી કથારસ્ત કોષ લાગ ૧ બે	૧૮-૦૦
શ્રી આત્મકાનિત પ્રકાશ	૩-૦૦

ડીમન

ગુજરાતી ગંધો

શ્રી ગાન્ધીજીય લાગ ૧-૨-૩ સાથે	ડીમન
લેસ્ટિન્સ, પુ. આ. શ્રીવિ. કસ્તુરસર્વીધરણ ૨૦-૦૦	
ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
નગરસ્કાર મહામંજ	૩-૦૦
ચાર લાઘત	૩-૦૦
૫. આગમ પ્રભાકર પુષ્ટયવિલયણ	
થાંડાંવલી નિશેષાંક : પાણ આઇન્ટીંગ ૮-૦૦	
ધર્મગીતનું વધ	૧૦-૦૦
સુકૃત રલાવલી	૦-૫૦
સુકૃત સુકૃતાવલી	૦-૫૦
ફેન ફર્શન નીમાના	૩-૦૦
ધર્મ પરીક્ષા વધ	૩-૦૦
શ્રી શરૂંનય તીર્થનો પંદરણા ઉક્કાર	૧-૦૦
ગાર્હિત ધર્મપ્રકાશ	૧-૦૦
આત્માનંદ ચોવીશી	૧-૦૦
તીર્થીકર ફર્શન ચોવીશી	૪-૦૦
ખલાગય ચારિન પૂજાહિન્યી સંશોદ	૩-૦૦
આત્મબેલલાલ પૂજા	૧૦-૦૦
ચોંડ રાજદોાં પૂજા	૧-૦૦
આત્મવિશુદ્ધિ	૩-૦૦
નવપદ્ધતુની પૂજા	૩-૦૦
આચારીપદેશ	૩-૦૦
શુરૂભિન ગહુંલી સંશોદ	૨-૦૦
શહિત લાવના	૧-૦૦
હું ને મારી આ	૫-૦૦
જન શારદા પૂજાનવિધિ	૦-૫૦

લખો : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભારગેઠ, ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

તંત્રી : શ્રી પોપટમાન રવચનામ સલોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ બતા

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

નિષ્ઠા : ૧૫ ડેસેમ્બર પુરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેન, ગુપ્તાદ્વાર ભાવનગર.